

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 23.9.2009
COM(2009) 501 final

2009/0142 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de înființare a Autorității Bancare Europene

{COM(2009) 499 final}

{COM(2009) 500 final}

{COM(2009) 502 final}

{COM(2009) 503 final}

{SEC(2009) 1233}

{SEC(2009) 1234}

{SEC(2009) 1235}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Experiența crizei financiare a scos la lumină deficiențe majore ale supravegherii în sectorul financiar, atât în cazuri individuale, cât și la nivelul sistemului financiar în ansamblu. Prin urmare, președintele Barroso a solicitat unui grup de experți la nivel înalt, condus de Dl Jacques de Larosière, să formuleze propuneri de consolidare a mecanismelor europene de supraveghere, în vederea stabilirii unui sistem european de supraveghere mai eficient, integrat și durabil. Grupul și-a prezentat raportul la 25 februarie 2009. Pornind de la recomandările acestuia, Comisia a întocmit în comunicarea sa adresată Consiliului European de primăvară din martie 2009 propuneri pentru o nouă organizare europeană în domeniul supravegherii financiare. Comisia și-a prezentat ideile mai în detaliu în comunicarea din mai 2009 care propunea:

- instituirea unui *Sistem european al supraveghetorilor financiari (SESF)* constând dintr-o rețea de autorități naționale de supraveghere financiară colaborând cu noile Autorități europene de supraveghere (AES), create prin transformarea actualelor comitete europene de supraveghere¹ într-o Autoritate bancară europeană (ABE), o Autoritate europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale (AEAPO) și o Autoritate europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP), combinând astfel avantajele unui cadru european global pentru supravegherea financiară și competențele organismelor locale de supraveghere microprudențială care se află cel mai aproape de instituțiile din jurisdicțiile lor; și
- înființarea unui Comitet european pentru riscuri sistemice (CERS) care va monitoriza și evalua pericolele potențiale pentru stabilitatea financiară care rezultă în urma evoluțiilor macroeconomice și a celor din cadrul sistemului financiar în ansamblu. În acest scop, misiunea CERS ar fi aceea de a emite din timp avertismente cu privire la riscurile sistemice susceptibile de a apărea și, dacă este necesar, recomandări cu privire la măsurile care se impun în vederea gestionării riscurilor respective².

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE

În procesul de elaborare a prezentelor propuneri au fost organizate două consultări deschise. Mai întâi, în urma raportului grupului de experți la nivel înalt, condus de Dl Jacques de Larosière și a publicării comunicării Comisiei la 4 martie 2009, Comisia a organizat o consultare între 10 martie și 10 aprilie 2009 pentru a obține contribuții la Comunicarea privind supravegherea financiară europeană publicată la 27 mai 2009. Un rezumat al contribuțiilor publice primite poate fi găsit la adresa:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision/summary_en.pdf

¹ Este vorba despre Comitetul european al inspectorilor bancari (CEIB), Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale (CEIAPO) și Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (CAERPVM).

² Ar trebui remarcat că prezenta expunere de motive se concentrează asupra propunerilor de înființare a SESF prin transformarea comitetelor europene de supraveghere în AES. Propunerea de înființare a CERS este analizată într-o altă expunere de motive.

Apoi, între 27 mai și 15 iulie 2009, Comisia a organizat o a doua rundă de consultări, invitând toate părțile interesate să își exprime opinia cu privire la reformele mai detaliate prezentate în comunicarea din mai privind supravegherea financiară europeană. Majoritatea răspunsurilor primite au sprijinit reformele propuse, comentariile referindu-se la detaliile privind propunerile aferente CERS și SESF. Un rezumat al contribuțiilor publice primite poate fi găsit la adresa:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision_may/replies_summary_en.pdf

3. EVALUAREA IMPACTULUI

Comunicarea Comisiei din luna mai cu privire la supravegherea financiară europeană a fost însoțită de o evaluare a impactului care analiza principalele opțiuni de politică pentru înființarea SESF și CERS. Prezentele propuneri sunt însoțite de o a doua evaluare a impactului, care examinează opțiunile mai în detaliu. Cel de-al doilea raport de evaluare a impactului este disponibil pe site-ul web al Comisiei.

4. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Curtea de Justiție a confirmat³ că articolul 95 din Tratatul CE referitor la adoptarea de măsuri pentru apropierea legislației privind crearea și funcționarea pieței interne furnizează o bază juridică adecvată pentru înființarea unui „organism comunitar menit să contribuie la implementarea unui proces de armonizare”, în situația în care sarcinile atribuite unui astfel de organism sunt strâns legate de obiectul actelor de apropiere a legislațiilor naționale.

Criza financiară și economică a creat riscuri reale și grave la adresa stabilității pieței interne. Reinstaurarea și menținerea unui sistem financiar stabil și fiabil reprezintă o condiție esențială pentru păstrarea încrederii și coerenței în cadrul pieței interne și implicit pentru păstrarea și îmbunătățirea condițiilor necesare pentru crearea unei piețe interne funcționale și complet integrate în domeniul serviciilor financiare. Mai mult, piețele financiare mai dezvoltate și integrate oferă mai multe oportunități de finanțare și diversificare a riscurilor și contribuie astfel la îmbunătățirea capacității economiilor de a absorbi șocurile. Prin urmare, integrarea și stabilitatea financiară se consolidează reciproc. Crearea SESF va fi însoțită de un cadru de reglementare unic care va asigura aplicarea uniformă a normelor în UE și va contribui astfel la funcționarea pieței interne. AES vor avea sarcina de a asista autoritățile naționale în interpretarea și aplicarea coerentă a normelor comunitare.

Fiind strâns legate de măsurile aplicate în contextul crizei financiare și de cele anunțate în comunicările Comisiei din 4 martie și 27 mai 2009, sarcinile care urmează să fie atribuite Autorităților pot fi, conform jurisprudenței Curții de justiție, stabilite pe baza articolului 95 din Tratatul CE.

Măsurile comunitare pot îndrepta deficiențele scoase la lumină de criză și pot oferi un sistem conform cu obiectivul unei piețe financiare unice stabile în UE, care să conecteze autoritățile naționale de supraveghere în cadrul unei rețele comunitare puternice. Totuși, punctul central al supravegherii cotidiene va rămâne la nivel național, iar autoritățile naționale de

³ A se vedea CJCE, C-217/04, punctul 44.

supraveghere vor fi în continuare responsabile de supravegherea entităților individuale. Astfel, dispozițiile propuse nu depășesc ceea ce este strict necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite. Propunerile respectă prin urmare principiile subsidiarității și proporționalității, stabilite în articolul 5 din tratat.

5. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Pentru transformarea actualelor comitete europene de supraveghere în Autorități europene de supraveghere eficiente, sunt necesare resurse suplimentare, atât umane, cât și bugetare. O prezentare generală a implicațiilor bugetare ale propunerilor figurează în raportul de evaluare a impactului și în fișele financiare legislative aferente acestuia (atașate prezentei propuneri).

6. EXPLICAREA DETALIATĂ A PROPUNERII

Pentru a ține seama de elementele sectoriale specifice, sunt necesare trei regulamente distincte în vederea instituirii autorităților în domeniul băncilor, în domeniul asigurărilor și pensiilor ocupaționale și în cel al valorilor mobiliare. Conținutul general al acestor propuneri este însă identic. Prin urmare, prezenta expunere de motive analizează mai întâi elementele comune și abordează rapid diferențele dintre cele trei regulamente.

6.1. Înființarea AES și statutul juridic al acestora

Obiectivul AES este acela de a contribui la: (i) îmbunătățirea funcționării pieței interne, inclusiv printr-un nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere, (ii) protejarea deponenților, investitorilor, a asiguraților și a altor beneficiari, (iii) garantarea integrității, eficienței și a bunei funcționări a piețelor financiare, (iv) protejarea stabilității sistemului financiar și (v) consolidarea coordonării internaționale în domeniul supravegherii. În acest scop, fiecare AES trebuie să contribuie la garantarea aplicării coerente, eficiente și reale a legislației comunitare în acest domeniu.

AES vor fi organisme comunitare cu personalitate juridică și vor constitui un element cheie al SESF propus. Acesta va funcționa ca o rețea de supraveghetori și va reuni autoritățile naționale ale statelor membre, un comitet comun al autorităților europene de supraveghere, care se va ocupa de aspectele transsectoriale, precum și Comisia Europeană. În timp ce autoritățile europene de supraveghere trebuie să se bucure de un nivel maxim de independență pentru a-și putea îndeplini obiectiv misiunea, Comisia trebuie să se implice atunci când acest lucru este necesar din motive instituționale sau în lumina responsabilităților prevăzute de tratat.

Organismul decizional principal din fiecare AES va fi consiliul de supraveghere, constituit din directorii autorităților naționale relevante, precum și din președintele respectivei AES. Președintele va prezida întrunirile consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație și va îndruma Autoritatea acționând totodată ca reprezentant al acesteia. Gestionarea cotidiană a fiecărei Autorități va ține de responsabilitatea unui director executiv. Cât despre amplasarea noilor AES, se propune menținerea actualelor sedii ale Comitetele europene de supraveghere, acest lucru permițând o tranziție rapidă și eficientă la noul sistem. Secțiunea 6.3 abordează mai în detaliu organizarea internă a AES.

6.2. Sarcini și competențe ale AES

AES vor prelua toate sarcinile actualelor comitete europene de supraveghere, dar vor avea în plus și alte responsabilități cu mult mai importante, prerogative legale bine definite și mai multă autoritate, după cum s-a prevăzut în Comunicarea Comisiei din 27 mai 2009 și s-a convenit de Consiliul European din 18-19 iunie 2009.

6.2.1. Elaborarea de standarde tehnice

Consiliul European a aprobat propunerea Comisiei de a se elabora un set unic de norme UE, aplicabil tuturor instituțiilor financiare de pe piața unică. În acest scop, diferențele dintre transpunerile naționale ale legislației comunitare rezultând din excepții, derogări, adăugări sau ambiguități trebuie identificate și eliminate, astfel încât să se poată defini și aplica un singur nucleu armonizat de standarde. Pentru a contribui la acest lucru, Autoritățile vor elabora proiecte de standarde tehnice în domeniile specificate în legislația sectorială aplicabilă. Aceste standarde constituie un instrument eficient pentru consolidarea nivelului 3 al structurii Lamfalussy, care se limitează în prezent la adoptarea de orientări cu caracter neobligatoriu. Domeniile în care Autoritatea poate elabora astfel de proiecte de standarde se referă la aspecte foarte tehnice în cazul cărora sunt necesare condiții uniforme de aplicare a legislației comunitare. Aceste chestiuni nu presupun luarea de decizii de politică, iar conținutul lor este bine delimitat de actele comunitare adoptate la nivelul 1 (pentru o discuție mai detaliată privind schimbările necesare la nivelul legislației comunitare, a se consulta documentul de lucru al serviciilor Comisiei atașat). Elaborarea de standarde de către AES garantează faptul că acestea vor beneficia pe deplin de expertiza specializată a supraveghetorilor naționali.

Proiectele de standarde tehnice vor fi adoptate de Autoritate cu majoritate calificată a membrilor consiliului de supraveghere, conform definiției de la articolul 205 din tratat. Conform ordinii juridice comunitare, Comisia trebuie să aprobe ulterior aceste proiecte de standarde sub formă de regulamente sau decizii, pentru ca ele să producă efecte juridice directe. În cazuri excepționale și doar din motive legate de interesul comunitar, Comisia poate decide să aprobe standardele parțial, cu amendamente sau să le respingă, trebuind să ofere explicații Autorității în acest sens. Propunerea Comisiei nu aduce atingere discuțiilor despre procedurile viitoare în contextul tranziției către un nou tratat.

În scopul consultării părților interesate, pentru fiecare AES se va institui un grup al părților interesate, reunind reprezentanți ai industriei, angajați din sectorul financiar și utilizatori ai serviciilor financiare. Ponderea relativă a fiecărui grup va trebui echilibrată, astfel încât niciunul să nu le domine pe celelalte. În domeniile care nu sunt acoperite de standardele tehnice, AES vor avea posibilitatea, ca și comitetele europene de supraveghere, să formuleze orientări cu caracter neobligatoriu și recomandări autorităților naționale de supraveghere, instituțiilor financiare naționale și participanților la piață. Dacă într-un anumit caz autoritățile aleg să nu urmeze orientările și recomandările unei AES, ele trebuie să ofere explicații respectivei Autorități cu privire la decizia lor.

6.2.2. Puterea de a garanta aplicarea consecventă a normelor comunitare

Chiar dacă ar exista un set unic de norme armonizate, aplicarea acestora ar putea să conducă uneori la opinii diferite cu privire la aplicarea legislației comunitare. Prin urmare, fără a aduce atingere inițierii procedurilor de încălcare a dreptului comunitar de către Comisie împotriva statelor membre, AES trebuie să aibă o competență generală de participare la garantarea aplicării coerente a legislației comunitare. În acest scop, trebuie instituit un mecanism care să

corecteze comportamentul autorităților naționale de supraveghere când se consideră că acestea nu respectă legislația comunitară existentă (inclusiv standardele tehnice menționate la punctul 6.2.1). Acest mecanism constă din trei etape diferite:

Mai întâi, AES ar cerceta aceste cazuri din proprie inițiativă sau la cererea uneia sau mai multor autorități naționale sau a Comisiei și, atunci când este necesar, ar adopta o recomandare de acțiune adresată autorității de supraveghere. În cadrul obligației generale de respectare a legislației comunitare, autoritatea de supraveghere ar fi obligată să dea curs recomandării în termen de o lună.

Apoi, dacă recomandarea nu este urmată, Comisia Europeană, după ce a fost informată de AES sau din proprie inițiativă, poate lua o decizie, prin care să îi ceară autorității naționale de supraveghere fie să întreprindă o anumită acțiune, fie să se abțină de la o acțiune. În termen de zece zile de la primirea deciziei, autoritatea națională de supraveghere va informa Comisia și AES cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a pune în aplicare respectiva decizie.

În sfârșit, în situația excepțională în care autoritatea de supraveghere nu respectă decizia, AES pot adopta, în ultimă instanță, o decizie adresată instituțiilor financiare în ceea ce privește legislația comunitară care li se aplică direct (adică regulamentele), fără a aduce atingere competențelor Comisiei de a-și face respectată decizia.

6.2.3. Măsuri în situații de urgență

AES vor îndeplini un rol de coordonare activă între autoritățile naționale de supraveghere, în special în cazul unor evoluții negative care ar putea pune în pericol buna funcționare și integritatea sistemului financiar din UE. Totuși, în unele situații de urgență, coordonarea ar putea fi insuficientă, în special atunci când autorităților naționale de supraveghere le lipsesc instrumentele pentru a răspunde rapid unei crize transfrontaliere pe cale de apariție. Prin urmare, AES trebuie să aibă competența, în astfel de cazuri excepționale, să solicite autorităților naționale de supraveghere să ia în comun măsuri specifice. Determinarea unei situații de urgență la nivel transfrontalier presupune un anumit grad de analiză și ar trebui, prin urmare, să fie lăsată în seama Comisiei Europene. Acest aspect se supune clauzei de salvagardare (a se vedea punctul 6.2.11). În paralel, ar trebui accelerate lucrările necesare pentru instituirea unui cadru transfrontalier global care să permită consolidarea sistemelor Uniunii Europene de gestionare/soluționare a crizelor financiare, inclusiv a schemelor de garantare și de partajare a sarcinilor.

6.2.4. Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere

Este propus un mecanism care să garanteze că autoritățile naționale de supraveghere implicate țin seama cum se cuvine de interesele celorlalte state membre, inclusiv în cadrul colegiilor autorităților de supraveghere. Dacă o autoritate de supraveghere nu este de acord cu procedura sau conținutul unei măsuri adoptate de o altă autoritate de supraveghere sau cu faptul că aceasta din urmă nu a luat nicio măsură, în cazul în care legislația din domeniu prevede cooperarea, coordonarea sau luarea de decizii în comun, Autoritatea, la cererea autorității de

supraveghere interesate poate sprijini autoritățile în efortul acestora de a ajunge la o abordare comună sau poate rezolva problema. Acest mecanism constă din trei etape posibile⁴:

Mai întâi, dacă una sau mai multe autorități naționale de supraveghere solicită sprijinul AES pentru rezolvarea unor astfel de dezacorduri, aceasta poate stabili inițial o fază de conciliere între autorități în vederea obținerii unui acord între acestea, Autoritatea acționând ca mediator, dacă este necesar.

Apoi, dacă nu s-a ajuns la un acord după faza de conciliere, AES pot rezolva problema printr-o decizie⁵. Cu toate acestea, această procedură ar fi în mod clar excepțională, dat fiind că în majoritatea cazurilor, autoritățile naționale ar trebui să fie în măsură să ajungă la un acord prin procedura de conciliere de mai sus.

În sfârșit, în cazul în care o autoritate de supraveghere nu respectă decizia sus-menționată, Autoritatea poate decide, de asemenea, să adopte decizii adresate instituțiilor financiare prin care să se specifice obligațiile acestora în ceea ce privește dreptul comunitar care se aplică direct instituțiilor financiare.

Se subliniază că mecanismul de soluționare a litigiilor trebuie să se aplice doar în cazul chestiunilor materiale, de exemplu atunci când măsura luată de o autoritate de supraveghere sau faptul că aceasta nu a luat nicio măsură are consecințe negative grave asupra capacității unei autorități de supraveghere de a proteja interesele deponenților, ale asiguraților și ale investitorilor sau ale persoanelor care beneficiază de servicii în unul sau mai multe state membre sau asupra stabilității financiare a acestor state membre. Autoritatea are dreptul de a nu lansa procedura de soluționare a litigiilor sau de a nu adopta nicio decizie dacă nu sunt îndeplinite cerințele de mai sus. Aceste dispoziții se supun clauzei de salvagardare (a se vedea punctul 6.2.11).

6.2.5. *Colegiile ale autorităților de supraveghere*

Colegiile autorităților de supraveghere ocupă un loc central în sistemul UE de supraveghere și joacă un rol important în garantarea unui flux de informații echilibrat între autoritățile din țara de origine și cele din țara gazdă. AES vor contribui la promovarea funcționării eficiente și consecvente a colegiilor autorităților de supraveghere și la monitorizarea coerenței implementării legislației comunitare de către toate colegiile. În acest context, AES pot participa în calitate de observatori la lucrările colegiilor autorităților de supraveghere și pot primi toate informațiile importante schimbate între membrii colegiului.

6.2.6. *O cultură comună a supravegherii, delegarea sarcinilor și responsabilităților și evaluări inter pares*

AES vor juca un rol activ în procesul de elaborare a unei culturi europene comune de supraveghere și de garantare a unor proceduri uniforme și a unor practici de supraveghere consecvente pe tot teritoriul Comunității. Împreună cu mecanismul de soluționare a litigiilor dintre autoritățile naționale de supraveghere, cultura comună a supravegherii trebuie să contribuie la dezvoltarea încrederii și cooperării și ar putea să ofere mai multe ocazii

⁴ Pentru informații suplimentare privind mecanismul de soluționare a litigiilor, a se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei atașat.

⁵ Competența de soluționare a neînțelegerilor nu aduce atingere articolului 9, care se referă la situații de încălcare a dreptului comunitar de către o autoritate națională de supraveghere competentă.

autorităților de supraveghere să își delege reciproc unele sarcini și responsabilități. AES vor facilita acest proces identificând sarcinile și responsabilitățile care pot fi delegate sau exercitate în comun, precum și promovând cele mai bune practici. În acest sens, Autoritatea va încuraja și facilita constituirea de echipe mixte de supraveghere. În plus, AES vor realiza periodic analize *inter pares* ale autorităților naționale de supraveghere.

6.2.7. *Evaluarea evoluțiilor pieței*

Una dintre noile sarcini alocate actualelor comitete europene de supraveghere prin Deciziile revizuite ale Comisiei adoptate la 23 ianuarie 2009 este monitorizarea, evaluarea și întocmirea de rapoarte în ceea ce privește tendințele, riscurile potențiale și punctele vulnerabile în sectorul băncilor, asigurărilor și al valorilor mobiliare. Deși Comitetul european pentru riscuri sistemice propus va fi responsabil de analiza macroprudențială a sectorului financiar al UE, AES vor trebui să continue lucrările actualelor comitete europene de supraveghere în acest domeniu, deoarece: (i) obiectul analizei lor este diferit, adică analiza microprudențială oferă o analiză dinspre bază înspre vârf, în timp ce o analiză macroprudențială este una dinspre vârf înspre bază, iar (ii) analiza lor poate contribui la lucrările efectuate de CERS.

6.2.8. *Rol internațional și de consiliere*

Prin aceste propuneri, Comisia oferă un răspuns clar pentru punctele slabe identificate în timpul crizei, răspunzând totodată apelului grupului G20 de a lua măsuri în vederea construirii unui sistem mai puternic, mai consecvent la nivel global în materie de reglementare și supraveghere în domeniul serviciilor financiare. AES ar putea servi drept puncte de contact utile pentru autoritățile de supraveghere din țări terțe. În acest context, ele ar putea, fără a aduce atingere competențelor Instituțiilor Europene, să realizeze acorduri administrative cu organizații internaționale și cu administrațiile țărilor terțe. AES pot contribui, de asemenea, la elaborarea deciziilor în materie de echivalență în ceea ce privește sistemele de supraveghere din țări terțe. În plus, AES ar putea, la cerere sau din proprie inițiativă, să ofere consiliere Parlamentului European, Consiliului și Comisiei sau ar putea publica avize, inclusiv în ceea ce privește evaluările prudențiale în cazul fuziunilor și achizițiilor transfrontaliere. Această ultimă misiune trebuie să ofere garanții suplimentare cu privire la caracterul sigur și obiectiv al evaluării fuziunilor și achizițiilor transfrontaliere.

6.2.9. *Colectarea informațiilor*

La cererea Autorității, autoritățile de supraveghere și alte autorități publice ale statelor membre vor pune la dispoziția Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea mandatului conferit acesteia prin prezentul regulament. Mai mult, în colaborare cu supraveghetorii din colegiile autorităților de supraveghere, Autoritatea va defini și va colecta, după caz, toate informațiile utile provenind de la autoritățile de supraveghere, pentru a facilita lucrările colegiilor autorităților de supraveghere. Ea va institui și administra un sistem central care va pune aceste informații la dispoziția autorităților de supraveghere din colegiile autorităților de supraveghere. În principiu, toate informațiile trebuie să fie transferate Autorităților europene de supraveghere de către autoritățile naționale de supraveghere.

6.2.10. *Relația cu CERS*

Cadrul de supraveghere la nivelul UE propus poate funcționa numai dacă CERS și SESF cooperează îndeaproape. De altfel, obiectivul reformei este asigurarea unei interacțiuni mai ușoare în ceea ce privește supravegherea la nivel macroprudențial și microprudențial. În îndeplinirea rolului său de autoritate de supraveghere macroprudențială, CERS ar avea nevoie

de un flux prompt de date microprudențiale, în timp ce supravegherea microprudențială exercitată de autoritățile naționale ar beneficia de informațiile CERS cu privire la mediul macroprudențial. Regulamentele specifică, de asemenea, procedurile pe care AES trebuie să le urmeze pentru a acționa conform recomandărilor CERS și modul în care AES trebuie să își exercite competențele pentru a garanta că recomandărilor adresate uneia sau mai multor autorități naționale de supraveghere li se dă curs în mod prompt.

6.2.11. Salvagardare

Se introduce o clauză de salvagardare în conformitate cu concluziile Ecofin și ale Consiliului European din iunie 2009, care subliniază că, fără a aduce atingere aplicării legislației comunitare și având în vedere datoriile eventuale sau datoriile contingente care ar putea apărea în cazul statelor membre, deciziile luate de AES nu trebuie să afecteze responsabilitățile fiscale ale statelor membre. Această clauză garantează că, atunci când un stat membru consideră că o decizie luată în temeiul articolului 10 (adică deciziile de urgență) sau al articolului 11 (adică soluționarea dezacordurilor) din prezentele regulamente afectează responsabilitatea sa fiscală, acesta poate informa Autoritatea și Comisia cu privire la faptul că autoritatea națională de supraveghere nu intenționează să aplice decizia Autorității, demonstrând în mod clar în ce fel decizia adoptată de Autoritate influențează responsabilitățile fiscale ale respectivului stat membru. În termen de o lună Autoritatea trebuie să notifice statului membru dacă își menține, modifică sau revocă decizia. Dacă Autoritatea își menține decizia, statul membru poate înainta dosarul Consiliului, decizia Autorității fiind suspendată. În termen de două luni, Consiliul decide cu majoritate calificată menținerea sau revocarea deciziei. În cazul deciziilor adoptate de Autoritate în temeiul articolului 10, se aplică o procedură accelerată pentru a se ține seama de nevoia de decizii rapide în situații de urgență.

6.3. Organizarea internă a AES și a SESF

Fiecare AES cuprinde: (i) un consiliu de supraveghere; (ii) un consiliu de administrație; (iii) un președinte; și (iv) un director executiv. În plus, pentru toate cele trei AES trebuie instituită o singură comisie de apel.

6.3.1. Consiliul de supraveghere

Consiliul de supraveghere este principalul organism de luare de decizii al AES și este responsabil, printre altele, de adoptarea proiectelor de standarde tehnice, a avizelor, recomandărilor și a deciziilor descrise în secțiunea 6.2 din prezenta expunere de motive. Consiliul de supraveghere este alcătuit din:

- președintele respectivei AES, care va prezida întrunirile consiliului, fără drept de vot;
- directorul autorității naționale de supraveghere relevante din fiecare stat membru;
- un reprezentant fără drept de vot din partea Comisiei;
- un reprezentant fără drept de vot din partea CERS;
- un reprezentant fără drept de vot al fiecăreia dintre celelalte două Autorități europene de supraveghere și
- dacă este cazul, consiliul poate decide să admită observatori.

Ca regulă generală, deciziile vor fi adoptate de consiliu cu majoritate simplă, cu excepția acelor decizii care se referă la elaborarea de proiecte de standarde tehnice și orientările și deciziile aferente articolelor conținând dispoziții financiare, care vor fi luate cu majoritate calificată. Consiliul poate stabili comitete pentru soluționarea litigiilor. Cu toate acestea, decizia finală este adoptată de consiliul de supraveghere la propunerea respectivelor comitete.

6.3.2. *Consiliul de administrație*

Consiliul de administrație se asigură că Autoritatea își duce la îndeplinire misiunea și își realizează sarcinile ce îi revin. Mai precis, acesta are responsabilitatea elaborării programului de lucru al Autorității, adoptării normelor de procedură și joacă un rol central în adoptarea bugetului. El se compune din președintele AES, un reprezentant al Comisiei și din patru membri aleși de consiliul de supraveghere dintre membrii săi, care trebuie să acționeze în mod independent și obiectiv în interesul Comunității. Directorul executiv poate participa la reuniunile consiliului de administrație, fără a avea drept de vot.

6.3.3. *Președintele și directorul executiv*

AES va fi reprezentată de către un președinte independent cu normă întreagă, care va fi responsabil cu pregătirea lucrărilor consiliului de supraveghere și va prezida atât întrunirile consiliului de supraveghere, cât și cele ale consiliului de administrație. Activitățile cotidiene ale AES vor fi însă gestionate de un director executiv, care, la fel ca și președintele, va fi un expert independent cu normă întreagă. El sau ea va avea sarcina de a implementa programul de lucru anual și va lua măsurile necesare pentru a asigura funcționarea AES. Atât președintele, cât și directorul executiv vor fi selecționați, în urma unei proceduri deschise, printre membrii consiliului de supraveghere pe criterii de merit, competențe, cunoașterea instituțiilor financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării. Parlamentul European va trebui să confirme candidatul selecționat de către consiliul de supraveghere pentru postul de președinte. Mandatul amândurora este de cinci ani și poate fi prelungit o singură dată. Această prelungire va depinde de rezultatul unei evaluări realizate de consiliul de supraveghere.

6.3.4. *Comitetul comun al Autorităților europene de supraveghere*

În cadrul structurii propuse, cooperarea transsectorială va fi esențială, astfel încât să poată fi reflectate tendințele și realitățile pieței. Un comitet mixt al Autorităților europene de supraveghere va garanta înțelegerea reciprocă, cooperarea și măsurile de supraveghere consecvente între cele trei noi AES. Se va institui un subcomitet al comitetului mixt care se va ocupa în special de chestiunile transsectoriale, inclusiv de conglomeratele financiare, și va asigura un nivel de concurență egală. În timp ce deciziile efective, de pildă deciziile cu privire la Directiva privind conglomeratele financiare sunt luate de fiecare dintre AES, comitetul mixt trebuie să se asigure că deciziile comune sunt luate de AES în paralel.

6.3.5. *Comisia de apel*

Sistemul căilor de atac va garanta că orice persoană fizică sau juridică, inclusiv o autoritate națională de supraveghere, poate introduce o acțiune în primă instanță în fața comisiei de apel împotriva unei decizii luate de AES în scopul garantării aplicării coerente a normelor comunitare (articolul 9), al luării de măsuri în situații de urgență (articolul 10) sau al soluționării dezacordurilor (articolul 11). Comisia de apel va fi un organism comun celor trei AES, adică se va ocupa de chestiuni legate de bănci, asigurări și valori mobiliare. Comisia de apel va fi formată din șase membri și șase supleanți cu experiență și cunoștințe în domeniu,

fiind excluși membrii actualului personal al autorităților naționale de supraveghere sau al altor instituții naționale sau comunitare care sunt implicați în activitățile Autorității. Doi membri ai comisiei de apel și doi locuitori vor fi numiți de către consiliul de administrație al fiecărei AES de pe o listă de candidați propusă de Comisia Europeană.

6.4. Dispoziții financiare

Aceste dispoziții se referă la aspectele bugetare ale AES și subliniază faptul că veniturile Autorităților pot proveni din surse diferite, de exemplu din contribuțiile obligatorii ale autorităților naționale de supraveghere, dintr-o subvenție din partea Comunității sau din tarife plătite Autorității de către reprezentanții sectorului. Ele precizează, de asemenea, procedurile pentru stabilirea, executarea și controlul anual al bugetului. Se aplică regulamentul financiar cadru pentru organismele instituite în temeiul articolului 158 din regulamentul financiar.

6.5. Dispoziții generale și finale

Dispozițiile generale se referă la chestiuni practice legate de personal, răspunderea AES, obligațiile aferente secretului profesional, protecția datelor, accesul la documente, acordurile privind aspectele lingvistice, acordurile privind sediile AES și participarea țărilor terțe. În termen de trei ani de la începerea efectivă a activității și din trei în trei ani ulterior, Comisia publică un raport privind funcționarea Autorităților și a procedurilor prevăzute de prezentul regulament. Respectivul raport va evalua, de asemenea, progresul înregistrat în direcția convergenței de reglementare și supraveghere în domeniul gestionării și al soluționării crizelor în UE.

6.6. Diferențe esențiale între cele trei regulamente

Principalele diferențe dintre cele trei regulamente propuse se referă la obiectivele Autorităților, sfera activităților, precum și definițiile, care sunt adaptate în funcție de specificitatea fiecărui sector și a legislației comunitare existente. Pe lângă acestea, Consiliul European a ajuns la concluzia că AES trebuie să aibă, de asemenea, competențe de supraveghere în ceea ce privește agențiile de rating al creditelor. AEVMP ar fi responsabilă de înregistrarea agențiilor de rating al creditelor. Ea ar urma să aibă, de asemenea, dreptul de a lua măsuri în materie de supraveghere, cum ar fi anularea înregistrării sau suspendarea utilizării ratingurilor creditelor în scopuri de reglementare. Prerogativele în materie de supraveghere ar putea include dreptul de a solicita informații și de a efectua anchete sau inspecții la fața locului. Responsabilitățile și prerogativele AEVMP în ceea ce privește agențiile de rating al creditelor vor fi definite într-o modificare a regulamentului referitor la agențiile de rating al creditelor.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de înființare a Autorității Bancare Europene

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei⁶,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁷,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁸,

având în vedere avizul BCE,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat⁹,

întrucât:

- (1) Criza financiară din 2007/2008 a scos la lumină deficiențe majore ale supravegherii în sectorul financiar, atât în cazuri individuale, cât și la nivelul sistemului în ansamblu. Modelele naționale de supraveghere nu au reușit să țină pasul cu realitatea piețelor financiare europene, bazate de integrare și interconectare, în cadrul cărora numeroase societăți financiare desfășoară activități transfrontaliere. Criza a adus în prim plan deficiențe la nivelul cooperării, coordonării, aplicării coerente a legislației comunitare și al încrederii între autoritățile naționale de supraveghere.
- (2) La 25 februarie 2009, un grup de experți la nivel înalt condus de J. de Larosière a publicat un raport întocmit la cererea Comisiei, care ajungea la concluzia că este necesară consolidarea cadrului de supraveghere pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare și gravitatea acestora. Raportul a recomandat reformarea în profunzime a structurii supravegherii sectorului financiar în Comunitate. Respectivul grup de experți a conchis, de asemenea, că ar trebui creat un Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei Autorități europene de supraveghere, una pentru sectorul bancar, una pentru sectorul valorilor mobiliare și una pentru sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale, precum și un Consiliu european pentru riscuri sistemice.

⁶ OJ C , , p. .

⁷ OJ C , , p. .

⁸ OJ C , , p. .

⁹ OJ C , , p. .

- (3) În comunicarea sa din 4 martie 2009, intitulată „Stimularea redresării economice europene”¹⁰, Comisia a propus prezentarea unui proiect legislativ de înființare a unui Sistem european al supraveghetorilor financiari și a unui Comitet european pentru riscuri sistemice, iar în comunicarea din 27 mai 2009 intitulată „Supravegherea financiară europeană”¹¹, aceasta a oferit mai multe detalii despre organizarea posibilă a acestui nou cadru de supraveghere.
- (4) În concluziile sale din 19 iunie 2009, Consiliul a recomandat înființarea unui Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei Autorități europene de supraveghere. Sistemul trebuie să vizeze îmbunătățirea calității și consecvenței supravegherii naționale, consolidarea controlului grupurilor transfrontaliere și constituirea unui cadru de reglementare unic aplicabil tuturor instituțiilor financiare de pe piața unică. Consiliul a subliniat faptul că Autoritățile europene de supraveghere trebuie, de asemenea, să aibă competențe de supraveghere în ceea ce privește agențiile de rating al creditelor și a invitat Comisia să pregătească propuneri concrete cu privire la modul în care Sistemul european al supraveghetorilor financiari ar putea juca un rol important în situații de criză, insistând asupra faptului că deciziile luate de Autoritățile europene de supraveghere nu trebuie să afecteze responsabilitățile fiscale ale statelor membre.
- (5) Criza financiară și economică a creat riscuri reale și grave la adresa stabilității pieței interne. Reinstaurarea și menținerea unui sistem financiar stabil și fiabil reprezintă o condiție esențială pentru păstrarea încrederii și coerenței în cadrul pieței interne și implicit pentru păstrarea și îmbunătățirea condițiilor necesare pentru crearea unei piețe interne funcționale și complet integrate în domeniul serviciilor financiare. Mai mult, piețele financiare mai dezvoltate și integrate oferă mai multe oportunități de finanțare și diversificare a riscurilor și contribuie astfel la îmbunătățirea capacității economiilor de a absorbi șocurile.
- (6) Comunitatea a atins limitele acțiunilor care pot fi întreprinse pe baza statutului actual al comitetelor autorităților europene de supraveghere, care rămân organisme consultative pentru Comisie. Comunitatea nu poate rămâne în situația actuală, caracterizată de absența unui mecanism care să garanteze că autoritățile naționale de supraveghere iau cele mai bune decizii posibile în materie de supraveghere în cazul instituțiilor transfrontaliere, de o colaborare și de schimburi de informații insuficiente între autoritățile naționale de supraveghere, de acorduri complicate încheiate de autoritățile naționale pentru a desfășura acțiuni comune în vederea respectării multitudinii de cerințe în materie de reglementare și supraveghere, precum și de faptul că soluțiile naționale sunt de cele mai multe ori singura opțiune fezabilă pentru a rezolva probleme la scară europeană și că există interpretări diferite ale aceluiași text juridic. Sistemul european de supraveghere ar trebui să fie conceput în așa fel încât să corecteze aceste deficiențe și să ofere un sistem conform cu obiectivul unei piețe financiare comunitare pentru servicii financiare care să fie stabilă și unică și care să conecteze autoritățile naționale de supraveghere în cadrul unei rețele comunitare puternice.
- (7) Sistemul european al supraveghetorilor financiari trebuie să fie o rețea de autorități de supraveghere naționale și comunitare, supravegherea cotidiană a instituțiilor financiare

¹⁰ COM(2009) 114.

¹¹ COM(2009) 252.

fiind lăsată în seama instituțiilor la nivel național, iar rolul central în supravegherea grupurilor transfrontaliere fiind acordat colegiilor autorităților de supraveghere. Trebuie, de asemenea, realizată o mai mare armonizare și o aplicare coerentă a normelor aplicabile instituțiilor financiare și piețelor pe întreg teritoriul comunitar. Trebuie instituită o Autoritate bancară europeană, împreună cu o Autoritate europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și o Autoritate europeană pentru valori mobiliare și piețe (Autoritățile europene de supraveghere).

- (8) Autoritățile europene de supraveghere trebuie să înlocuiască Comitetul european al inspectorilor bancari instituit prin Decizia 2009/78/CE a Comisiei¹², Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale instituit prin Decizia 2009/79/CE a Comisiei¹³ și Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, instituit prin Decizia 2009/77/CE a Comisiei¹⁴ și să preia toate sarcinile și competențele respectivelor comitete. Sfera de activitate a fiecărei Autorități trebuie să fie clar definită. Atunci când există considerente instituționale sau când acest lucru îi este impus de responsabilitățile stabilite prin tratat, Comisia trebuie, de asemenea, să ia parte la rețeaua activităților de supraveghere.
- (9) Autoritatea bancară europeană („Autoritatea”) trebuie să acționeze pentru a îmbunătăți funcționarea pieței interne, în special prin garantarea unui nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere care să țină seama de interesele variate ale tuturor statelor membre, pentru a proteja deponenții și investitorii, pentru a garanta integritatea, eficiența și buna funcționare a piețelor interne, pentru a proteja stabilitatea sistemului financiar și pentru a consolida coordonarea internațională în domeniul supravegherii, în beneficiul întregii economii, inclusiv al instituțiilor financiare și al altor părți interesate, al consumatorilor și al angajaților. Pentru a-și putea îndeplini obiectivele, este necesar și oportun ca Autoritatea să fie un organism comunitar cu personalitate juridică și să beneficieze de autonomie juridică, administrativă și financiară.
- (10) Curtea de Justiție a Comunităților Europene a confirmat în hotărârea sa din 2 mai 2006, în cauza C-217/04 (Regatul Unit/Parlamentul European și Consiliul)¹⁵, că articolul 95 din Tratatul CE referitor la adoptarea de măsuri pentru apropierea legislației privind crearea și funcționarea pieței interne furnizează o bază juridică adecvată pentru înființarea unui „organism comunitar menit să contribuie la implementarea unui proces de armonizare”, în situația în care sarcinile atribuite unui astfel de organism sunt strâns legate de obiectul actelor de apropiere a legislațiilor naționale. Misiunea și sarcinile Autorității – sprijinirea autorităților naționale de supraveghere competente în procesul de interpretare și aplicare consecventă a normelor comunitare și participarea la stabilitatea financiară necesară pentru integrarea financiară – sunt strâns legate de obiectivele acquis-ului comunitar în ceea ce privește piața internă a serviciilor financiare. Prin urmare, Autoritatea trebuie instituită în baza articolului 95 din tratat.
- (11) Actele cu putere de lege care stabilesc sarcinile autorităților competente din statele membre, inclusiv cooperarea între acestea și cooperarea cu Comisia, sunt următoarele:

¹² JO L 24, 29.1.2009, p. 23.

¹³ JO L 25, 29.1.2009, p. 28.

¹⁴ JO L 25, 29.1.2009, p. 18.

¹⁵ Punctul 44 - nepublicat încă.

Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit¹⁶, Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit¹⁷ și Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor¹⁸.

- (12) Legislația comunitară în vigoare care reglementează domeniul acoperit de prezentul regulament include, de asemenea, Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului¹⁹, Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului²⁰ și Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum²¹.
- (13) Este necesar ca Autoritatea să promoveze o abordare consecventă în domeniul garantării depozitelor, pentru a asigura condiții egale de concurență și un tratament echitabil al deponenților pe întreg teritoriul comunitar. Dat fiind că sistemele de garantare a depozitelor sunt supuse mai degrabă controlului în statele membre decât supravegherii prudențiale, este oportun ca Autoritatea să-și poată exercita competențele conferite în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește atât sistemul de garantare a depozitelor, cât și operatorul acestuia.
- (14) Este necesar să se introducă un instrument eficient pentru elaborarea de standarde tehnice armonizate în ceea ce privește serviciile financiare pentru a garanta, și printr-o reglementare unică, condiții egale de concurență și un nivel adecvat de protecție a deponenților, investitorilor și consumatorilor din întreaga Europă. Ar fi util și oportun ca Autoritatea, în calitate de organism cu înaltă specializare, să aibă sarcina de a elabora, în domeniile definite de legislația comunitară, proiecte de standarde tehnice care nu presupun alegeri de politică. Comisia trebuie să aprobe respectivele proiecte de standarde tehnice în conformitate cu legislația comunitară, pentru ca acestea să producă efecte juridice obligatorii. Proiectele de standarde tehnice trebuie adoptate de Comisie. Ele ar suferi modificări dacă, de exemplu, proiectele de standarde tehnice ar fi incompatibile cu dreptul comunitar, nu ar respecta principiul proporționalității sau ar contraveni principiilor fundamentale ale pieței interne pentru servicii financiare reflectate de acquis-ul comunitar al serviciilor financiare. Pentru a asigura adoptarea rapidă și fără probleme a respectivelor standarde, Comisia trebuie să respecte un termen limită pentru a lua decizia privind aprobarea acestora.

¹⁶ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

¹⁷ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

¹⁸ JO L 135, 31.5.1994, p. 5.

¹⁹ JO L 35, 11.2.2003, p. 1.

²⁰ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

²¹ JO L 271, 9.10.2002, p. 16.

- (15) Procesul de elaborare a standardelor tehnice în temeiul prezentului regulament nu aduce atingere dreptului Comisiei de a adopta din proprie inițiativă măsuri de aplicare în cadrul procedurilor de comitologie de nivel 2 ale structurii Lamfalussy prevăzute de legislația comunitară aplicabilă în domeniu. Chestiunile aferente standardelor tehnice nu presupun decizii de politică, iar conținutul acestora este încadrat de actele comunitare adoptate la nivelul 1. Elaborarea de proiecte de standarde de către Autoritate garantează faptul că acestea vor beneficia pe deplin de competența specializată a autorităților naționale de supraveghere.
- (16) În domeniile neacoperite de standardele tehnice, Autoritatea trebuie să aibă dreptul de a emite orientări și recomandări neobligatorii cu privire la aplicarea legislației Comunitare. Pentru a asigura transparența și a încuraja respectarea legislației de către autoritățile naționale de supraveghere prin intermediul respectivelor orientări și recomandări, autoritățile naționale trebuie să fie obligate să dea explicații în cazul în care nu urmează aceste orientări și recomandări.
- (17) Garantarea aplicării corecte și integrale a legislației comunitare este o condiție esențială pentru integritatea, eficiența și buna funcționare a piețelor financiare, pentru stabilitatea sistemului financiar și pentru existența unor condiții neutre de concurență pentru instituțiile financiare din Comunitate. Prin urmare, trebuie instituit un mecanism prin care Autoritatea să soluționeze cazurile de aplicare incorectă sau insuficientă a legislației comunitare. Acest mecanism trebuie să se aplice în domeniile în care legislația comunitară definește obligații clare și necondiționale.
- (18) Pentru a permite un răspuns proporțional în cazurile de aplicare incorectă sau insuficientă a legislației comunitare, trebuie să se aplice un mecanism în trei etape. La primul nivel, Autoritatea trebuie să aibă dreptul de a ancheta aplicarea care se presupune a fi incorectă sau insuficientă a cerințelor legislației comunitare de către autoritățile naționale în ceea ce privește exercițiul de supraveghere realizat de acestea, anchetă urmată de o recomandare.
- (19) Atunci când autoritatea națională nu dă curs recomandării, Comisia trebuie să aibă dreptul de a emite o decizie către autoritatea națională de supraveghere în cauză pentru a garanta respectarea dreptului comunitar, producând efecte juridice directe care pot fi invocate în fața instanțelor și autorităților naționale și care trebuie respectate în temeiul articolului 226 din tratat.
- (20) Pentru a pune capăt situațiilor excepționale de lipsă persistentă de acțiune din partea autorității competente vizate, Autoritatea trebuie să aibă dreptul, în ultimă instanță, să adopte decizii adresate unei anumite instituții financiare. Acest drept trebuie să se limiteze la circumstanțe excepționale în care o autoritate competentă nu respectă deciziile care îi sunt adresate și în care legislația comunitară este direct aplicabilă instituțiilor financiare în temeiul regulamentelor UE în vigoare sau viitoare.
- (21) Amenințările grave la adresa bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității sistemului financiar din Comunitate necesită o reacție rapidă și concertată la nivel comunitar. Prin urmare, Autoritatea trebuie să poată impune autorităților naționale de supraveghere să ia măsuri specifice pentru a remedia o situație de urgență. Dat fiind că determinarea unei situații de urgență presupune un grad semnificativ de analiză, puterea de a lua această decizie trebuie să-i fie conferită Comisiei. Pentru a garanta o reacție eficientă într-o situație de urgență, în cazul în care autoritățile

naționale de supraveghere competente nu iau nicio măsură, Autoritatea trebuie să aibă dreptul de a adopta, în ultimă instanță, decizii adresate direct instituțiilor financiare în domeniile legislației comunitare direct aplicabile acestora, menite să diminueze efectele crizei și să restabilească încrederea în piețe.

- (22) Pentru a asigura supravegherea eficientă și efectivă, precum și o reprezentare echilibrată a punctelor de vedere ale autorităților competente din diferite state membre, Autoritatea trebuie să aibă puterea de a soluționa dezacordurile dintre aceste autorități competente, decizia să având caracter obligatoriu, inclusiv în ceea ce privește colegiile autorităților de supraveghere. Trebuie prevăzută o fază de conciliere, în cursul căreia autoritățile competente pot ajunge la un acord. Sfera de competențe a Autorității trebuie să acopere dezacordurile aferente obligațiilor procedurale în procesul de cooperare, precum și în ceea ce privește interpretarea și aplicarea legislației comunitare în deciziile în materie de supraveghere. Mecanismele de conciliere existente prevăzute de legislația sectorială trebuie respectate. În cazul lipsei de acțiune din partea autorităților naționale de supraveghere implicate, Autoritatea trebuie să aibă puterea să adopte, ca ultimă soluție, decizii adresate direct instituțiilor financiare în domeniile din legislația comunitară direct aplicabilă acestora.
- (23) Colegiile autorităților de supraveghere joacă un rol important în supravegherea eficientă, efectivă și consecventă a instituțiilor financiare care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier. Autoritatea trebuie să aibă drepturi depline de participare la colegiile autorităților de supraveghere pentru a raționaliza funcționarea colegiilor și schimbul de informații din cadrul acestora și pentru a favoriza convergența și consecvența între colegii în ceea ce privește aplicarea legislației comunitare.
- (24) Delegarea de sarcini și responsabilități poate fi un instrument util în funcționarea rețelei autorităților de supraveghere în vederea reducerii suprapunerii sarcinilor de supraveghere, favorizării cooperării și prin aceasta a raționalizării procesului de supraveghere, precum și a reducerii sarcinilor impuse instituțiilor financiare. Prezentul regulament trebuie, prin urmare, să ofere o bază juridică clară pentru această delegare. Delegarea sarcinilor înseamnă efectuarea acestora de către o altă autoritate de supraveghere în locul autorității responsabile, în timp ce responsabilitatea deciziilor în materie de supraveghere îi revine în continuare autorității care delegă sarcinile. Prin delegarea responsabilităților, o autoritate națională de supraveghere delegată trebuie să poată decide într-o chestiune de supraveghere în locul unei alte autorități naționale de supraveghere, în numele acesteia. Delegațiile trebuie să respecte principiul conform căruia se alocă o competență de supraveghere unei autorități de supraveghere care are competența necesară de a întreprinde o acțiune în privința chestiunii aflate în discuție. Se poate avea în vedere o realocare a responsabilităților, de exemplu, din motive legate de economiile de scară sau de gamă, de coerența la nivelul supravegherii unui grup, precum și de utilizarea optimală a competențelor tehnice existente printre autoritățile naționale de supraveghere. Legislația comunitară în acest domeniu poate oferi mai multe precizări cu privire la principiile realocării responsabilităților printr-un acord. Autoritatea trebuie să faciliteze acordurile privind delegarea sarcinilor convenite între autoritățile naționale de supraveghere prin toate modalitățile adecvate. Ea trebuie să fie informată în prealabil cu privire la acordurile privind delegările care urmează a fi încheiate, pentru a putea emite un aviz dacă este necesar. Autoritatea trebuie să centralizeze publicarea unor astfel de acorduri pentru a garanta că tuturor părților implicate li se facilitează accesul la informații oportune și transparente cu privire la acorduri.

- (25) Ea trebuie să promoveze în mod activ convergența în materie de supraveghere pe teritoriul Comunității cu scopul de a institui o cultură comună a supravegherii.
- (26) Evaluările *inter pares* constituie un instrument rentabil și eficient în vederea favorizării consecvenței în cadrul rețelei supraveghetorilor financiari. Prin urmare, Autoritatea trebuie să elaboreze cadrul metodologic pentru aceste evaluări și să le organizeze în mod regulat. Evaluările trebuie să se concentreze nu numai asupra convergenței dintre practicile în materie de supraveghere, ci și asupra capacității supraveghetorilor de a ajunge la rezultate de înaltă calitate în acest domeniu, precum și asupra independenței autorităților competente.
- (27) Autoritatea va promova în mod activ elaborarea unei reacții coordonate la nivel comunitar în materie de supraveghere, în special în cazul unor evoluții negative care ar putea pune în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea sistemului financiar din Comunitate. Pe lângă dreptul său de a lua măsuri în situații de urgență, Autorității trebuie, prin urmare, să i se încredințeze o funcție de coordonare generală în cadrul Sistemului european al supraveghetorilor financiari. Buna circulație a tuturor informațiilor pertinente între autoritățile competente trebuie să ocupe un loc important în cadrul acțiunilor Autorității.
- (28) Pentru a proteja stabilitatea financiară este necesară identificarea din timp a tendințelor, a riscurilor potențiale și a punctelor vulnerabile aferente nivelului microprudential, într-un context transfrontalier și transectorial. Autoritatea trebuie să monitorizeze și să evalueze aceste evoluții în domeniul său de competență și, dacă este necesar, să informeze Parlamentul European, Consiliul, Comisia, celelalte Autorități europene de supraveghere și Comitetul european pentru riscuri sistemice în mod regulat sau, dacă este necesar, ad hoc. Autoritatea trebuie de asemenea să coordoneze exercițiile de simulare a crizelor la nivel comunitar pentru a evalua rezistența instituțiilor financiare în cazul evoluțiilor negative ale pieței, garantând aplicarea unei metodologii a acestor exerciții cât mai consecvente la nivel național.
- (29) Având în vedere globalizarea serviciilor financiare și importanța sporită a standardelor internaționale, Autoritatea trebuie să promoveze dialogul și cooperarea cu autorități de supraveghere din afara Comunității. Ea va respecta pe deplin actualele roluri și competențe ale Instituțiilor europene în relația acestora cu autoritățile din afara Comunității și în cadrul forumurilor internaționale.
- (30) Autoritatea trebuie să servească drept un organism independent care să ofere consiliere, în domeniul său de competență, Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Ea trebuie să poată emite un aviz cu privire la evaluarea prudentială a fuziunilor și achizițiilor în temeiul Directivei 2006/48/CE, modificată de Directiva 2007/44/CE²².
- (31) Pentru a-și îndeplini eficient sarcinile, Autoritatea trebuie să aibă dreptul să solicite toate informațiile necesare. Pentru a se evita suprapunerea obligațiilor de raportare ale instituțiilor financiare, aceste informații trebuie în mod normal să fie transmise de autoritățile naționale de supraveghere care sunt cele mai apropiate de piețele și instituțiile financiare. Autoritatea trebuie însă să aibă competența de a solicita informații direct de la instituțiile financiare și de la alte părți atunci când o autoritate

²² JO L 247, 21.9.2007, p. 1.

națională competentă nu furnizează sau nu poate furniza respectivele informații în mod prompt. Autoritățile statelor membre trebuie să fie obligate să sprijine Autoritatea pentru ca acestor cereri directe să li se dea curs.

- (32) Colaborarea strânsă între Autoritate și Comitetul european pentru riscuri sistemice este esențială pentru o funcționare pe deplin eficientă a acestuia din urmă și pentru a garanta că avertismentelor și recomandărilor sale li se dă curs. Autoritatea trebuie să pună la dispoziția Comitetului european pentru riscuri sistemice orice informații pertinente. Datele aferente întreprinderilor individuale trebuie furnizate în urma unei cereri motivate. Autoritatea trebuie să dea curs avertismentelor sau recomandărilor pe care Comitetul european pentru riscuri sistemice i le adresează sau le adresează unei autorități naționale de supraveghere.
- (33) Atunci când este necesar, Autoritatea trebuie să consulte părțile interesate cu privire la standarde tehnice, orientări și recomandări și să le ofere acestora o posibilitate rezonabilă de a formula observații cu privire la măsurile propuse. Din motive de eficiență, trebuie înființat în acest scop un Grup al părților interesate din domeniul bancar, care să reprezinte în proporții egale instituțiile comunitare de credit și de investiții (inclusiv, după caz, investitori instituționali și alte instituții financiare care folosesc servicii financiare) angajații acestora, precum și consumatorii sau alți utilizatori cu amănuntul ai serviciilor bancare, inclusiv IMM-urile. Grupul părților interesate din domeniul bancar trebuie să funcționeze în mod activ ca o interfață cu alte grupuri de utilizatori din domeniul serviciilor financiare înființate de către Comisie sau de legislația comunitară.
- (34) Statele membre au o responsabilitate centrală în procesul de menținere a stabilității financiare în cadrul gestionării crizelor, în special în ceea ce privește stabilizarea și redresarea instituțiilor financiare vulnerabile. Măsurile luate de Autoritate în situații de urgență sau de dezacorduri, care afectează stabilitatea unei instituții financiare nu trebuie să afecteze responsabilitățile fiscale ale statelor membre. Trebuie înființat un mecanism prin care statele membre pot să invoce această măsură de salvagardare și să înainteze în ultimă instanță cazul Consiliului în vederea obținerii unei decizii. Este oportun să i se confere Consiliului un rol în acest caz, date fiind responsabilitățile specifice ale statelor membre în acest sens.
- (35) În procedurile sale de luare a deciziilor, Autoritatea trebuie să respecte normele comunitare și principiile generale cu privire la procesul echitabil și transparența. Dreptul destinatarilor deciziilor Autorității de a fi auziți trebuie să fie pe deplin respectat. Actele Autorității fac parte integrantă din legislația comunitară.
- (36) Un consiliu de supraveghere compus din directorii autorităților competente relevante din fiecare stat membru și condus de președintele Autorității trebuie să fie principalul organ decizional al Autorității. Reprezentanți ai Comisiei, ai Comitetului european pentru riscuri sistemice, ai Băncii Centrale Europene și ai celorlalte două Autorități europene de supraveghere trebuie să participe în calitate de observatori. Membrii consiliului de supraveghere trebuie să acționeze independent și doar în interesul Comunității. În cazul actelor generale, inclusiv al celor legate de adoptarea de standarde tehnice, orientări și recomandări precum și de chestiuni bugetare, este oportun să se aplice regulile privind majoritatea calificată prevăzute de tratat, în timp ce celelalte decizii trebuie luate cu majoritate simplă a membrilor. Cazurile referitoare

la soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere trebuie examinate de un grup restrâns.

- (37) Un consiliu de administrație compus din președintele Autorității, reprezentanți ai autorităților naționale de supraveghere și ai Comisiei trebuie să se asigure că Autoritatea își îndeplinește misiunea și sarcinile care îi revin. Consiliului de administrație trebuie să i se confere puterea necesară, printre altele, de a propune programul de lucru anual și multianual, de a exercita anumite competențe bugetare, de a adopta planul de politică al Autorității în materie de personal, de a adopta unele dispoziții speciale cu privire la dreptul de a avea acces la documente și de a adopta raportul anual.
- (38) Un președinte cu normă întreagă, ales de consiliul de supraveghere printr-un concurs deschis, trebuie să reprezinte Autoritatea. Gestionarea Autorității trebuie lăsată în seama unui director executiv, care trebuie să aibă dreptul de a participa la întrunirile consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație fără drept de vot.
- (39) Pentru a garanta consecvența transsectorială în ceea ce privește activitățile Autorităților europene de supraveghere, aceste Autorități trebuie să își coordoneze strâns activitățile în cadrul unui comitet comun al Autorităților europene de supraveghere și să ajungă la poziții comune atunci când este necesar. Comitetul comun al Autorităților europene de supraveghere trebuie să asume toate funcțiile Comitetului comun pentru conglomerate financiare. Atunci când este necesar, actele care sunt acoperite și de domeniul de competență al Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale sau al Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe trebuie adoptate în paralel de Autoritatea europeană de supraveghere în cauză.
- (40) Este necesară garantarea faptului că părțile afectate de deciziile adoptate de Autoritate pot întreprinde măsurile corective necesare. Pentru a proteja eficient drepturile părților și din motive de economie procedurală, pentru domeniile în care Autoritatea are dreptul de a lua decizii, părțile trebuie să aibă dreptul de a contesta aceste decizii în fața unei comisii de apel. Din motive de eficiență și consecvență, comisia de apel trebuie să fie un organism comun celor trei Autorități europene de supraveghere, independent de structurile administrative și de reglementare ale acestora. Decizia comisiei de apel trebuie să poată fi atacată în fața Tribunalului de Primă Instanță și Curții de Justiție a Comunităților Europene.
- (41) Pentru ca Autoritatea să fie pe deplin autonomă și independentă, trebuie să i se acorde acesteia un buget autonom cu venituri provenind în special din contribuții obligatorii din partea autorităților naționale de supraveghere și din bugetul general al Uniunii Europene. În ceea ce privește contribuția comunitară, trebuie să se aplice procedura bugetară comunitară. Auditarea conturilor trebuie efectuată de Curtea de Conturi.
- (42) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)²³ trebuie să se aplice Autorității. Autoritatea trebuie să adere, de asemenea, la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul

²³ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)²⁴.

- (43) Pentru a garanta condiții deschise și transparente de angajare și tratamentul echitabil al personalului, personalului Autorității trebuie să i se aplice Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene²⁵.
- (44) Este esențială protejarea secretelor de afaceri și a altor informații confidențiale. De asemenea, trebuie garantată confidențialitatea informațiilor care fac obiectul schimbului în rețea.
- (45) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este reglementată prin Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date²⁶ și prin Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date²⁷, care se aplică pe deplin prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament.
- (46) Pentru a asigura funcționarea transparentă a Autorității, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei²⁸ trebuie să se aplice Autorității.
- (47) Țările care nu sunt membre ale Uniunii Europene trebuie să poată participa la activitățile Autorității în conformitate cu acordurile corespunzătoare care urmează să fie încheiate de către Comunitate.
- (48) Având în vedere faptul că obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin garantarea unui nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere prudențială, protejarea deponenților și investitorilor, protejarea integrității, eficienței și buneii funcționări a piețelor financiare, menținerea stabilității sistemului financiar și consolidarea coordonării internaționale în materie de supraveghere nu se pot realiza în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate lua măsuri în acest sens, în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este menționat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

²⁴ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

²⁵ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

²⁶ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

²⁷ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

²⁸ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

- (49) Autoritatea preia toate sarcinile și competențele actuale ale Comitetului european al inspectorilor bancari, Decizia 2009/78/CE a Comisiei din 23 ianuarie 2009 de instituire Comitetului european al inspectorilor bancari trebuind prin urmare să fie abrogată, în timp ce Decizia .../.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui program comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului trebuie modificată în consecință.
- (50) Este necesar să se stabilească un termen limită pentru aplicarea prezentului regulament în vederea asigurării faptului că Autoritatea este pregătită corespunzător pentru a-și începe activitatea și a garantării unei tranziții ușoare dinspre Comitetul european al inspectorilor bancari.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I **ÎNFIINȚARE ȘI STATUT JURIDIC**

Articolul 1

Înființare și domeniu de activitate

1. Prezentul regulament înființează Autoritatea bancară europeană („Autoritatea”)
2. Autoritatea acționează în cadrul domeniului de aplicare prevăzut de Directiva 2006/48/CE, Directiva 2006/49/CE, Directiva 2002/87/CE, Directiva 2005/60/CE, Directiva 2002/65/CE și Directiva 94/19/CE, fiind incluse de asemenea toate directivele, regulamentele și deciziile adoptate în baza acestor acte, precum și orice alte acte legislative comunitare care conferă sarcini Autorității.
3. Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere prerogativelor Comisiei, în special celor stabilite prin articolul 226 din tratat referitoare la garantarea respectării legislației comunitare.
4. Obiectivul Autorității este acela de a contribui la: (i) îmbunătățirea funcționării pieței interne, inclusiv printr-un nivel ridicat, eficient și consecvent de reglementare și supraveghere, (ii) protecția deponenților și a investitorilor, (iii) asigurarea integrității, eficienței și a bunei funcționări a piețelor financiare, (iv) protejarea stabilității sistemului financiar și (v) consolidarea coordonării internaționale în domeniul supravegherii. În acest scop, Autoritatea va contribui la garantarea aplicării consecvente, eficiente și efective a legislației comunitare menționate anterior la articolul 1 alineatul (2), favorizând convergența în materie de supraveghere și furnizând avize Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.
5. Autoritatea face parte din Sistemul european al supraveghetorilor financiari, prescurtat în continuare „SESF”, care va funcționa ca o rețea de autorități de supraveghere, după cum se precizează la articolul 39.
6. Autoritatea bancară europeană va colabora cu Comitetul european pentru riscuri sistemice, denumit în continuare „CERS”, după cum se prevede la articolul 21 din prezentul regulament.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „instituii financiare” înseamnă „instituii de credit”, în sensul definiției din Directiva 2006/48/CE, „întreprinderi de investiții”, în sensul definiției din Directiva 2006/49/CE și „conglomerate financiare”, în sensul definiției din Directiva 2002/87/CE;
- (2) „autorități competente” înseamnă autoritățile competente în sensul definiției din Directivele 2006/48/CE și 2006/49/CE și, în ceea ce privește sistemele de garantare a depozitelor, organismele care administrează aceste sisteme, în temeiul Directivei 94/19/CE.

Articolul 3

Statutul juridic

1. Autoritatea este un organism comunitar cu personalitate juridică.
2. În fiecare stat membru, Autoritatea deține cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice conform legislației naționale. În special, aceasta poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile sau imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.
3. Autoritatea este reprezentată de către președintele acesteia.

Articolul 4

Componență

Autoritatea cuprinde:

- (1) un consiliu de supraveghere, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 28;
- (2) un consiliu de administrație, care exercită atribuțiile stabilite la articolul 32;
- (3) un președinte, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 33;
- (4) un director executiv, care exercită atribuțiile stabilite la articolul 38;
- (5) o comisie de apel, menționată la articolul 44, cu atribuțiile prevăzute la articolul 46.

Articolul 5

Sediul

Autoritatea își are sediul la Londra.

CAPITOLUL II **SARCINI ȘI COMPETENȚE ALE AUTORITĂȚII**

Articolul 6 *Sarcini și competențe ale Autorității*

1. Autoritatea are următoarele sarcini:
 - (a) de a contribui la elaborarea de standarde și practici comune de înaltă calitate în materie de reglementare și supraveghere, în special prin furnizarea de avize către instituțiile comunitare și prin elaborarea de orientări, recomandări și proiecte de standarde tehnice care trebuie să se bazeze pe legislația menționată la articolul 1 alineatul (2);
 - (b) de a contribui la aplicarea consecventă a legislației comunitare, în special prin sprijinirea unei culturi comune a supravegherii, garantarea unei aplicări consecvente, eficiente și efective a legislației menționate la articolul 1 alineatul (2), prevenirea arbitrajului de reglementare, medierea și rezolvarea dezacordurilor între autoritățile competente, promovarea unei funcționări coerente a colegiilor autorităților de supraveghere și luarea de măsuri în situații de urgență;
 - (c) de a facilita delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile competente;
 - (d) de a coopera îndeaproape cu CERS, în special prin furnizarea către CERS a informațiilor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale și prin garantarea faptului că avertismentelor și recomandărilor CERS li se dă curs în mod corespunzător;
 - (e) de a realiza periodic analize *inter pares* ale autorităților competente, de a consolida consecvența rezultatelor în materie de supraveghere;
 - (f) de a monitoriza și evalua evoluțiile pieței în domeniile sale de competență;
 - (g) de a realiza orice alte sarcini specifice prevăzute de prezentul regulament sau de legislația comunitară menționată la articolul 1 alineatul (2).
2. Pentru a efectua sarcinile menționate la alineatul (1), Autoritatea deține competențele prevăzute de prezentul regulament, în special este abilitată:
 - (a) să elaboreze proiecte de standarde tehnice în cazurile specifice menționate la articolul 7;
 - (b) să emită orientări și recomandări, după cum se prevede la articolul 8;
 - (c) să emită recomandări în cazuri specifice, după cum se prevede la articolul 9 alineatul (3);
 - (d) să ia decizii individuale adresate autorităților competente în cazurile specifice menționate la articolele 10 și 11;

- (e) să ia decizii individuale adresate instituțiilor financiare în cazurile specifice menționate la articolul 9 alineatul (6), la articolul 10 alineatul (3) și la articolul 11 alineatul (4);
 - (f) să emită avize către Parlamentul European, Consiliu sau Comisie, după cum se prevede la articolul 19.
3. Autoritatea își exercită competențele exclusive în materie de supraveghere ce îi revin în temeiul legislației menționate la articolul 1 alineatul (2), în ceea ce privește entitățile sau activitățile economice aflate în raza de acțiune comunitară.

În acest scop, Autoritatea deține competențele de anchetă și executare adecvate menționate în legislația în domeniu, precum și posibilitatea de a percepe tarife.

Articolul 7 *Standarde tehnice*

1. Autoritatea poate elabora standarde tehnice în domeniile precizate în mod specific în legislația menționată la articolul 1 alineatul (2). Autoritatea înaintează proiectele de standarde Comisiei spre aprobare.

Înainte de a le prezenta Comisiei, Autoritatea efectuează, atunci când este necesar, consultări publice deschise cu privire la standardele tehnice și analizează eventualele costuri și beneficii aferente.

În termen de trei luni de la primirea proiectelor de standarde, Comisia decide cu privire la aprobarea proiectelor de standarde. Comisia poate prelungi respectiva perioadă cu o lună. Ea poate aproba proiectele de standarde doar parțial sau cu amendamente atunci când acest lucru este impus de interesele comunitare.

Atunci când Comisia nu aprobă standardele sau le aprobă doar parțial sau cu amendamente, ea informează Autoritatea cu privire la motivele sale.

2. Standardele se adoptă de Comisie prin intermediul regulamentelor sau deciziilor publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 8 *Orientări și recomandări*

În scopul stabilirii de practici consecvente, eficiente și efective în materie de supraveghere, și al garantării aplicării comune, uniforme și coerente a legislației comunitare, Autoritatea emite orientări și recomandări adresate autorităților competente sau instituțiilor financiare.

Autoritățile competente trebuie să facă toate eforturile necesare pentru a respecta aceste orientări și recomandări.

Atunci când autoritatea competentă nu aplică respectivele orientări sau recomandări, aceasta trebuie să informeze Autoritatea cu privire la motivele sale.

Articolul 9
Aplicarea consecventă a normelor comunitare

1. Atunci când o autoritate competentă nu a aplicat corect legislația menționată la articolul 1 alineatul (2), mai precis nu a reușit să garanteze faptul că o instituție financiară îndeplinește cerințele prevăzute de respectiva legislație, Autoritatea are competențele stabilite la alineatele (2), (3) și (6) ale prezentului articol.

2. La cererea uneia sau mai multor autorități competente, a Comisiei sau din proprie inițiativă și după ce a informat autoritatea competentă vizată, Autoritatea poate cerceta presupusa aplicare incorectă a dreptului comunitar.

Fără a aduce atingere competențelor stabilite la articolul 20, autoritatea competentă trebuie să pună la dispoziția Autorității, fără întârziere, toate informațiile pe care Autoritatea le consideră necesare pentru ancheta sa.

3. Cel târziu în termen de două luni de la demararea anchetei, Autoritatea poate adresa autorității competente în cauză o recomandare precizând măsurile necesare în vederea respectării dreptului comunitar.

În termen de zece zile lucrătoare de la primirea recomandării, autoritatea competentă trebuie să informeze Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a garanta respectarea dreptului comunitar.

4. Dacă, în termen de o lună de la primirea recomandării Autorității, autoritatea competentă nu s-a conformat legislației comunitare, Comisia, după ce a fost informată de Autoritate sau din proprie inițiativă, poate lua o decizie prin care să îi ceară autorității competente să ia măsurile necesare pentru a respecta dreptul comunitar.

Comisia trebuie să ia această decizie în termen de cel mult trei luni de la adoptarea recomandării. Comisia poate prelungi această perioadă cu o lună.

Comisia se asigură că dreptul destinatarilor deciziei de a se exprima este respectat.

Autoritatea și autoritățile competente trebuie să-i transmită Comisiei toate informațiile necesare.

5. În termen de zece zile lucrătoare de la primirea deciziei menționate la alineatul (4), autoritatea competentă informează Comisia și Autoritatea cu privire la măsurile pe care le-a întreprins sau pe care are intenția să le întreprindă pentru a pune în aplicare decizia Comisiei.

6. Fără a aduce atingere competențelor Comisiei în temeiul articolului 226 din tratat, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia menționată la alineatul (4) din prezentul articol în termenul menționat la același alineat și când este necesară remedierea promptă a nerespectării de către autoritatea competentă în vederea menținerii sau restabilirii condițiilor neutre de concurență de pe piață sau în vederea garantării bunei funcționări și a integrității sistemului financiar, Autoritatea poate, în cazul în care cerințele aplicabile în respectivul caz prevăzute de legislația menționată la articolul 1 alineatul (2) se aplică direct instituțiilor financiare, adopta o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia

măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului comunitar, inclusiv încetarea oricărei activități.

Decizia autorității trebuie să fie conformă cu decizia adoptată de Comisie în temeiul alineatului (4).

7. Deciziile adoptate în temeiul alineatului (6) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune.

Orice măsură luată de autoritățile competente în legătură cu faptele care fac obiectul deciziei în temeiul alineatului (4) sau (6) trebuie să fie compatibilă cu respectivele decizii.

Articolul 10

Măsuri în situații de urgență

1. În cazul unor evoluții negative care pot periclita grav buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea, în totalitate sau în parte, a sistemului financiar de pe teritoriul comunitar, Comisia, din proprie inițiativă sau în urma unei cereri adresate de către Autoritate, Consiliul sau CERS poate adopta o decizie adresată Autorității, prin care să se stabilească existența unei situații de urgență în sensul prezentului regulament.
2. Atunci când Comisia a adoptat o decizie în temeiul alineatului (1), Autoritatea poate adopta decizii individuale cerându-le autorităților competente să ia măsurile necesare în conformitate cu legislația menționată la articolul 1 alineatul (2) pentru a elimina orice riscuri care ar putea pune în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar sau a unei părți a acestuia, prin garantarea faptului că instituțiile financiare și autoritățile competente îndeplinesc cerințele prevăzute în respectiva legislație.
3. Fără a aduce atingere competențelor Comisiei în temeiul articolului 226 din tratat, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității menționată la alineatul (2) în termenul prevăzut, Autoritatea poate, în cazul în care cerințele aplicabile în respectivul caz prevăzute de legislația menționată la articolul 1 alineatul (2) se aplică direct instituțiilor financiare, adopta o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul respectivei legislații, inclusiv încetarea oricărei activități.
4. Deciziile adoptate în temeiul alineatului (3) prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile competente cu privire la aceeași chestiune.

Orice măsură luată de autoritățile competente în legătură cu faptele care fac obiectul deciziei în temeiul alineatului (2) sau (3) trebuie să fie compatibile cu respectivele decizii.

Articolul 11
Soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile competente

1. Fără a aduce atingere competențelor prevăzute la articolul 9, atunci când o autoritate competentă nu este de acord cu procedura sau cu conținutul unei măsuri sau cu lipsa de acțiune din partea unei alte autorități competente în domenii în care legislația menționată la articolul 1 alineatul (2) prevede cooperarea, coordonarea sau luarea de decizii în comun de către autoritățile competente din mai mult decât un stat membru, Autoritatea, la cererea uneia sau mai multor autorități competente în cauză, poate sprijini autoritățile în efortul acestora de a ajunge la un acord, în conformitate cu procedura stabilită la alineatul (2).
2. Autoritatea trebuie să stabilească un termen limită pentru concilierea autorităților competente, ținând seama de eventualele termene specificate în legislația menționată la articolul 1 alineatul (2), precum și de complexitatea și urgența situației.
3. Dacă, la finalul fazei de conciliere, autoritățile competente în cauză nu au reușit să ajungă la un acord, Autoritatea poate lua o decizie cerându-le acestora, în vederea soluționării problemei, să adopte anumite măsuri sau să se abțină de la a acționa, în conformitate cu legislația comunitară.
4. Fără a aduce atingere competențelor Comisiei în temeiul articolului 226 din tratat, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității, nereușind astfel să garanteze faptul că o instituție financiară respectă cerințele care îi sunt direct aplicabile în temeiul legislației menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea poate adopta o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care să-i impună acesteia să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului comunitar, inclusiv încetarea oricărei activități.

Articolul 12
Colegii ale autorităților de supraveghere

1. Autoritatea contribuie la promovarea funcționării eficiente și consecvente a colegiilor autorităților de supraveghere prevăzute de Directiva 2006/48/CE și la stimularea coerenței aplicării legislației comunitare de către toate colegiile.
2. Autoritatea participă în calitate de observator la colegiile autorităților de supraveghere după cum consideră că acest lucru este necesar. În ceea ce privește această participare, Autoritatea este considerată drept „autoritate competentă” în sensul legislației relevante și trebuie să primească, la cerere, toate informațiile necesare schimbate între membrii colegiului.
3. În colaborare cu supraveghetorii din colegiile autorităților de supraveghere, Autoritatea determină și colectează, după caz, toate informațiile utile provenind de la autoritățile competente, pentru a facilita lucrările respectivelor colegii.

Ea instituie și administrează un sistem central care va pune aceste informații la dispoziția autorităților competente din colegiile autorităților de supraveghere.

Articolul 13
Delegarea de sarcini și responsabilități

1. Autoritățile competente pot, prin acorduri bilaterale, delega sarcini și responsabilități altor autorități de supraveghere competente.
2. Autoritatea facilitează delegarea de sarcini și responsabilități între autoritățile competente prin identificarea sarcinilor și responsabilităților care pot fi delegate sau realizate în comun și prin promovarea celor mai bune practici.
3. Autoritățile competente informează Autoritatea cu privire la acordurile în vederea delegării la care intenționează să participe. Ele aplică acordurile cel mai devreme la o lună după notificarea Autorității.

Autoritatea poate emite un aviz cu privire la acordul propus în termen de o lună după ce a fost informată.

Autoritatea publică toate acordurile de delegare încheiate de autoritățile competente prin modalitățile adecvate, pentru a se asigura că toate părțile interesate sunt informate corespunzător.

Articolul 14
O cultură comună a supravegherii

1. Autoritatea joacă un rol activ în elaborarea unei culturi europene comune în materie de supraveghere și a unor practici de supraveghere consecvente, precum și în garantarea unor proceduri uniforme și a unor demersuri coerente pe tot teritoriul Comunității și efectuează cel puțin următoarele activități:
 - (a) furnizarea de avize autorităților competente;
 - (b) promovarea unui schimb de informații bilateral și multilateral efectiv între autoritățile competente, respectându-se pe deplin dispozițiile aplicabile în materie de confidențialitate și de protecție a datelor prevăzute de legislația comunitară în domeniu;
 - (c) participarea la elaborarea unor standarde de supraveghere de înaltă calitate și uniforme, inclusiv a standardelor de raportare;
 - (d) revizuirea aplicării standardelor tehnice relevante adoptate de Comisie, a orientărilor și recomandărilor emise de Autoritate și propunerea de amendamente atunci când este necesar;
 - (e) elaborarea de programe de formare sectoriale și transsectoriale, facilitarea schimburilor de personal și încurajarea autorităților competente să intensifice utilizarea programelor de detașare și a altor instrumente.
2. Autoritatea poate, dacă este cazul, să elaboreze noi instrumente practice și de convergență pentru promovarea abordărilor și practicilor comune în materie de supraveghere.

Articolul 15
Analize inter pares ale autorităților competente

1. Autoritatea organizează periodic analize *inter pares* ale unor activități sau ale tuturor activităților autorităților competente, pentru a spori consecvența rezultatelor supravegherii. În acest scop, Autoritatea elaborează metode pentru a permite evaluarea obiectivă și compararea autorităților analizate.
2. Analiza *inter pares* cuprinde următoarele elemente, fără a se limita la acestea:
 - (a) gradul de adecvare al acordurilor instituționale, al alocării resurselor și al competențelor personalului autorității competente, în special din punctul de vedere al aplicării efective a legislației menționate la articolul 1 alineatul (2) și al capacității de a răspunde la evoluțiile pieței;
 - (b) gradul de convergență atins în aplicarea legislației comunitare și în ceea ce privește practicile de supraveghere, inclusiv standardele tehnice, orientările și recomandările adoptate în temeiul articolelor 7 și 8, precum și măsura în care practicile de supraveghere îndeplinesc obiectivele dreptului comunitar;
 - (c) bunele practici dezvoltate de unele autorități competente a căror adoptare ar putea fi benefică pentru alte autorități competente.
3. Pe baza analizei *inter pares*, Autoritatea poate emite recomandări către autoritățile competente implicate.

Articolul 16
Funcția de coordonare

Autoritatea îndeplinește un rol de coordonare generală între autoritățile competente, inclusiv în cazul unor evoluții negative care ar putea pune în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea sistemului financiar din Comunitate.

Autoritatea promovează o reacție coordonată la nivel comunitar, care presupune, printre altele:

- (1) facilitarea schimbului de informații între autoritățile competente;
- (2) determinarea sferei și verificarea fiabilității informațiilor care trebuie puse la dispoziția tuturor autorităților competente implicate;
- (3) fără a aduce atingere articolului 11, îndeplinirea rolului de mediator la cererea autorităților competente sau din proprie inițiativă;
- (4) Notificarea imediată a CERS cu privire la orice situație de urgență.

Articolul 17
Evaluarea evoluțiilor pieței

1. Autoritatea monitorizează și evaluează evoluțiile pieței în domeniul său de competență și, atunci când este necesar, informează Autoritatea europeană pentru

asigurări și pensii ocupaționale, Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, CERS, Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la tendințele microprudențiale importante, riscurile potențiale și punctele vulnerabile.

În special, în colaborare cu CERS, Autoritatea inițiază și coordonează evaluările la nivel comunitar ale rezistenței instituțiilor financiare la evoluțiile negative ale pieței. În acest scop, ea elaborează următoarele elemente, care urmează să fie aplicate de autoritățile competente:

- (a) metodologii comune pentru evaluarea efectului scenariilor economice asupra pozițiilor financiare ale unei instituții;
 - (b) abordări comune ale comunicărilor cu privire la rezultatele acestor evaluări ale rezistenței instituțiilor financiare;
2. Fără a aduce atingere sarcinilor CERS stabilite prin regulamentul (CE) nr. .../... [CERS], Autoritatea pune la dispoziția Parlamentului, Consiliului, Comisiei și CERS evaluări ale tendințelor, riscurilor potențiale și punctelor vulnerabile în domeniul său de competență, cel puțin o dată pe an și mai frecvent dacă este necesar.

Autoritatea introduce o clasificare a principalelor riscuri și puncte vulnerabile în respectivele evaluări și recomandă, atunci când este necesar, măsuri de prevenire sau de remediere.

3. Autoritatea garantează o acoperire adecvată a evoluțiilor, riscurilor și punctelor vulnerabile transsectoriale, cooperând îndeaproape cu Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și cu Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe.

Articolul 18 *Relații internaționale*

Fără a aduce atingere competențelor Instituțiilor comunitare, Autoritatea poate stabili contacte cu autoritățile de supraveghere din țări terțe. Ea poate încheia acorduri administrative cu organizațiile internaționale și cu administrațiile din țări terțe.

Autoritatea contribuie la pregătirea deciziilor în materie de echivalență în ceea ce privește sistemele de supraveghere din țări terțe în conformitate cu legislația menționată la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 19 *Alte atribuții*

1. Autoritatea poate, la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei sau din proprie inițiativă, să emită avize destinate Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind orice aspecte referitoare la domeniul său de competență.
2. În ceea ce privește evaluările prudențiale ale fuziunilor și achizițiilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2007/44/CE, Autoritatea poate emite și publica, din proprie inițiativă sau la cererea oricărei autorități competente, un aviz cu privire

la o evaluare prudentțială care trebuie efectuată de orice autoritate a unui stat membru. Se aplică articolul 20.

Articolul 20
Colectarea informațiilor

1. La cererea Autorității, autoritățile competente și alte autorități publice ale statelor membre vor pune la dispoziția Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea mandatului conferit acesteia prin prezentul regulament.

Autoritatea poate, de asemenea, solicita ca informațiile să-i fie transmise la intervale regulate.

2. Atunci când informațiile nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în timp util de către autoritățile competente sau de alte autorități publice ale statelor membre, Autoritatea poate adresa direct instituțiilor financiare implicate și altor părți o cerere motivată. Ea informează autoritățile competente în cauză cu privire la astfel de cereri.

La cererea Autorității, autoritățile competente și alte autorități publice ale statelor membre sprijină Autoritatea în procesul de colectare a acestor informații.

3. Autoritatea poate utiliza informațiile confidențiale primite de la autoritățile competente și de la alte autorități publice sau de la instituțiile financiare și de la alte părți exclusiv în scopul de a-și îndeplini atribuțiile ce îi revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 21
Relația cu CERS

1. Autoritatea bancară europeană cooperează cu CERS.
2. Autoritatea cooperează îndeaproape cu CERS. Ea pune la dispoziția CERS informații regulate și actualizate necesare pentru ca acesta să-și poată îndeplini atribuțiile. Orice date necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, care nu apar sub formă de rezumat sau sub formă de date colective trebuie puse la dispoziția CERS fără întârziere la primirea unei cereri motivate, după cum se menționează la articolul [15] din regulamentul (CE) nr. .../... [CERS].
3. Autoritatea garantează, în conformitate cu alineatele (4) și (5), că avertismentelor și recomandărilor emise de CERS menționate la articolul [16] din Regulamentul (CE) nr. .../... [CERS] li se dă curs.
4. La primirea unui avertisment sau unei recomandări din partea CERS adresată Autorității, aceasta convoacă fără întârziere o întrunire a consiliului de supraveghere și evaluează implicațiile avertismentului sau recomandării în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor sale.

Ea decide, prin procedura adecvată de luare a deciziilor, cu privire la măsurile care trebuie luate în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin prezentul regulament în vederea soluționării problemelor identificate în avertismente și recomandări.

Dacă Autoritatea nu dă curs unei recomandări, ea trebuie să-i explice CERS motivele acestei alegeri.

5. La primirea unui avertisment sau a unei recomandări din partea CERS, adresată unei autorități naționale de supraveghere competente, Autoritatea trebuie, atunci când este cazul, să-și utilizeze competențele conferite prin prezentul regulament pentru a garanta că avertismentului sau recomandării i se dă curs în timp util.

Atunci când destinatarul intenționează să nu dea curs recomandării CERS, el trebuie să informeze și să discute cu consiliul de supraveghere motivele deciziei sale.

Autoritatea competentă trebuie să țină seama în mod corespunzător de consiliul de supraveghere atunci când informează CERS, în conformitate cu articolul [17] din Regulamentul (CE) nr. .../... [CERS].

6. În momentul executării sarcinilor stabilite în prezentul regulament, Autoritatea trebuie să țină seama în cea mai mare măsură de avertismentele și recomandările CERS.

Articolul 22

Grupul părților interesate din domeniul bancar

1. În scopul consultării părților interesate în domenii care sunt relevante pentru sarcinile Autorității, se înființează un Grup al părților interesate din domeniul bancar.
2. Grupul părților interesate din domeniul bancar este compus din 30 de membri, reprezentând în proporții echilibrate instituțiile comunitare de credit și de investiții, angajații acestora, precum și consumatorii și utilizatorii serviciilor bancare.

Grupul părților interesate din domeniul bancar se reunește cel puțin de două ori pe an.

3. Membrii Grupului părților interesate din domeniul bancar sunt numiți de consiliul de supraveghere al Autorității, în urma unor propuneri din partea părților interesate.

În luarea deciziei sale, consiliul de supraveghere trebuie, într-o măsură cât mai mare, să asigure un echilibru geografic adecvat și o reprezentare corespunzătoare a părților interesate la nivelul Comunității.

Autoritatea garantează sprijinul secretarial adecvat pentru Grupul părților interesate din domeniul bancar.

4. Membrii Grupului părților interesate din domeniul bancar au un mandat de doi ani și jumătate, după care are loc o nouă procedură de selecție.

Membrii pot avea două mandate succesive.

5. Grupul părților interesate din domeniul bancar poate transmite Autorității avize și opinii pentru orice subiect legat de atribuțiile Autorității, specificate la articolele 7 și 8.

6. Grupul părților interesate din domeniul bancar își adoptă propriul regulament de procedură.
7. Autoritatea publică avizează și opiniile Grupului părților interesate din domeniul bancar, precum și rezultatele consultărilor.

Articolul 23
Măsuri de salvagardare

1. Autoritatea se asigură că nicio decizie adoptată în temeiul articolului 10 sau 11 nu afectează în niciun fel responsabilitățile fiscale ale statelor membre.
2. Atunci când un stat membru consideră că o decizie luată în temeiul articolului 11 îi afectează responsabilitățile fiscale, acesta poate notifica Autorității și Comisiei, în termen de o lună de la transmiterea deciziei Autorității către autoritatea competentă, faptul că decizia nu va fi implementată de autoritatea competentă.

În notificarea sa, statul membru trebuie să justifice și să demonstreze în mod clar din ce cauză și în ce fel decizia respectivă afectează responsabilitățile sale fiscale.

În acest caz, decizia Autorității se suspendă.

În termen de o lună de la notificarea efectuată de statul membru, Autoritatea trebuie să informeze statele membre dacă își menține, modifică sau revocă decizia.

Atunci când Autoritatea își menține decizia, Consiliul decide, cu majoritate calificată, în termen de două luni, după cum se prevede la articolul 205 din tratat, cu privire la menținerea sau revocarea deciziei Autorității.

În cazul în care Consiliul decide să mențină decizia autorității sau dacă nu ia o decizie în termen de două luni, suspendarea respectivei decizii trebuie să înceteze imediat.

3. Atunci când un stat membru consideră că o decizie luată în temeiul articolului 10 alineatul (2) îi afectează responsabilitățile fiscale, acesta poate informa Autoritatea, Comisia și Consiliul, în termen de trei zile lucrătoare de la transmiterea deciziei Autorității către autoritatea competentă, cu privire la faptul că decizia nu va fi implementată de autoritatea competentă.

În notificarea sa, statul membru trebuie să justifice și să demonstreze în mod clar din ce cauză și în ce fel decizia respectivă afectează responsabilitățile sale fiscale.

În termen de zece zile lucrătoare, Consiliul decide cu majoritate calificată, după cum se prevede la articolul 205 din tratat, dacă decizia Autorității se menține sau se revocă.

Atunci când Consiliul nu ia o decizie în termen de zece zile lucrătoare, se consideră că se menține decizia Autorității.

Articolul 24
Procesul decizional

1. Înainte de a lua deciziile prevăzute la articolul 9 alineatul (6), articolul 10 alineatele (2) și (3) și articolul 11 alineatele (3) și (4), Autoritatea informează destinatarul cu privire la intenția sa de a adopta o decizie, fixând un termen limită în care destinatarul își poate exprima părerea cu privire la problema în cauză, ținând seama cum se cuvine de urgența situației.
2. Deciziile Autorității trebuie să enunțe motivele pe care se bazează.
3. Destinatarii deciziilor Autorității trebuie să fie informați cu privire la căile de atac disponibile în temeiul prezentului regulament.
4. Atunci când Autoritatea a luat o decizie în temeiul articolului 10 alineatele (2) sau (3), ea trebuie să reexamineze periodic respectiva decizie.
5. Deciziile pe care Autoritatea le adoptă în temeiul articolelor 9, 10 și 11 se publică și menționează identitatea autorității competente sau a instituției financiare implicate, precum și conținutul principal al deciziei, fiind respectat interesul legitim al instituțiilor financiare în ceea ce privește secretele lor de afaceri.

CAPITOLUL III
ORGANIZARE

SECȚIUNEA 1

CONSILIUL DE SUPRAVEGHERE

Articolul 25
Componență

1. Consiliul de supraveghere este alcătuit din:
 - (a) președintele fără drept de vot;
 - (b) directorul autorității publice naționale cu competență de supraveghere a instituțiilor de credit din fiecare stat membru;
 - (c) un reprezentant fără drept de vot din partea Comisiei;
 - (d) un reprezentant fără drept de vot din partea Băncii Centrale Europene;
 - (e) un reprezentant fără drept de vot din partea CERS;
 - (f) un reprezentant fără drept de vot al fiecăreia dintre celelalte două Autorități europene de supraveghere.
2. Fiecare autoritate competentă este responsabilă de numirea în cadrul ei a unui locțiitor la nivel înalt, care poate înlocui membrul consiliului de supraveghere

menționat la alineatul (1) litera (b) în cazul în care respectiva persoană nu poate participa.

3. Dacă autoritatea menționată la alineatul (1) litera (b) nu este o bancă centrală, membrul consiliului de supraveghere menționat la alineatul (1) litera (b) poate fi însoțit de un reprezentant al băncii centrale din statul membru, fără drept de vot.
4. Atunci când este chemat să acționeze în cadrul Directivei 94/19/CE, membrul consiliului de supraveghere menționat la alineatul (1) litera (b) poate fi însoțit, dacă este cazul, de un reprezentant al organismelor relevante care administrează sistemele de garantare a depozitelor în fiecare stat membru, fără drept de vot.
5. Consiliul de supraveghere poate decide să admită observatori.

Directorul executiv poate participa la reuniunile consiliului de supraveghere, fără a avea drept de vot.

Articolul 26 *Comitete și grupuri interne*

1. Consiliul de supraveghere poate stabili comitete și grupuri interne pentru sarcini specifice atribuite consiliului de supraveghere și poate prevedea delegarea unor sarcini și decizii clar definite către comitetele și grupurile interne, către consiliul de administrație sau către președinte.
2. În vederea îndeplinirii scopurilor prevăzute la articolul 11, consiliul de supraveghere trebuie să convoace un grup care să faciliteze soluționarea dezacordului, compus din președintele și doi dintre membri, care nu sunt reprezentanți ai autorităților competente care sunt implicate în dezacord.

La propunerea grupului, consiliul de supraveghere adoptă o decizie în temeiul articolului 11.

Articolul 27 *Independență*

În exercitarea atribuțiilor care le sunt conferite în temeiul prezentului regulament, președintele și membrii cu drept de vot ai consiliului de supraveghere acționează independent și obiectiv în interesul comunității și nu solicită sau nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor sau organelor comunitare, din partea guvernului unui stat membru sau din partea oricărei entități publice sau private.

Articolul 28 *Atribuții*

1. Consiliul de supraveghere oferă consiliere pentru lucrările Autorității și este responsabil cu luarea deciziilor menționate la capitolul II.
2. Consiliul de supraveghere adoptă avize, recomandări și decizii și emite opiniile menționate la capitolul II.

3. Consiliul de supraveghere numește președintele.
4. Consiliul de supraveghere adoptă în fiecare an, înainte de 30 septembrie, pe baza unei propuneri din partea consiliului de administrație, programul de lucru al Autorității pentru anul următor și îl transmite în scop informativ Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru se adoptă fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și se publică.

5. Consiliul de supraveghere adoptă programul de lucru multianual al Autorității și îl transmite în scop informativ Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Programul de lucru multianual se adoptă fără a se aduce atingere procedurii bugetare anuale și se publică.

6. Consiliul de supraveghere aprobă proiectul de buget în conformitate cu Articolul 49.
7. Consiliul de supraveghere își exercită funcția de autoritate disciplinară în raport cu președintele și de directorul executiv și poate să îi revoce pe aceștia în conformitate cu articolul 33 alineatul (5) și, respectiv, cu articolul 36 alineatul (5).

Articolul 29 *Luarea de decizii*

1. Consiliul de supraveghere adoptă decizii cu majoritate calificată a membrilor săi, conform definiției de la articolul 205 din tratat, pentru actele menționate la articolele 7 și 8, precum și pentru toate măsurile și deciziile adoptate în temeiul capitolului VI.

Toate celelalte decizii ale consiliului de supraveghere se adoptă cu majoritate simplă a membrilor.

2. Întrunirile consiliului de supraveghere sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte.
3. Consiliul de supraveghere își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.
4. Regulamentul de procedură prevede în detaliu condițiile de vot, inclusiv, dacă este cazul, regulile referitoare la cvorum. Membrii fără drept de vot și observatorii, cu excepția președintelui și a directorului executiv, nu participă la nicio discuție din cadrul consiliului de supraveghere referitoare la instituțiile financiare individuale, decât dacă se prevede contrariul la articolul 61 sau în legislația menționată la articolul 1 alineatul (2).

SECȚIUNEA 2 CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Articolul 30 Componență

1. Consiliul de administrație se compune din președinte, un reprezentant al Comisiei și patru membri aleși de consiliul de supraveghere dintre membrii săi.

Fiecare membru, în afară de președinte, are un locțiitor, care poate înlocui membrul consiliului de administrație dacă acesta nu poate participa.

Mandatul membrilor aleși de consiliul de supraveghere este de doi ani și jumătate. Acesta poate fi reînnoit o singură dată.

2. Deciziile consiliului de administrație se adoptă pe baza unei majorități a membrilor prezenți. Fiecare membru are un vot.

Directorul executiv participă la reuniunile consiliului de administrație, fără a avea drept de vot.

Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

3. Reuniunile consiliului de administrație sunt convocate de președinte din proprie inițiativă sau la cererea cel puțin a unei treimi din membrii săi și sunt prezidate de președinte.

Consiliul se întrunește cel puțin de două ori pe an în sesiune ordinară.

4. Membrii consiliului de administrație pot, sub rezerva regulamentului de procedură, să fie asistați de consultanți sau de experți.

Articolul 31 Independență

Membrii consiliului de supraveghere acționează independent și obiectiv în interesul Comunității, fără a solicita sau a primi instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor comunitare, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui organism public sau privat.

Articolul 32 Atribuții

1. Consiliul de administrație se asigură că Autoritatea își duce la îndeplinire misiunea și își exercită atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezentul regulament.

2. Consiliul de administrație propune un program de lucru anual și multianual care trebuie adoptat de consiliul de supraveghere.

3. Consiliul de administrație își exercită competențele bugetare în conformitate cu articolele 49 și 50.
4. Consiliul de administrație adoptă planul privind politica de personal al Autorității și, în temeiul articolului 54 alineatul (2), măsurile de aplicare necesare ale Statutului funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”).
5. Consiliul de administrație adoptă dispozițiile speciale privind dreptul de acces la documentele Autorității, în conformitate cu articolul 58.
6. După consultarea consiliului de supraveghere, consiliul de administrație adoptă raportul anual referitor la activitățile Autorității pe baza proiectului de raport menționat la articolul 38 alineatul (7) și îl transmite până la 15 iunie Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și Comitetului Economic și Social European. Raportul se publică.
7. Consiliul de administrație își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.
8. Consiliul de administrație numește și revocă membrii comisiei de apel, în conformitate cu articolul 44 alineatele (3) și (5).

SECȚIUNEA 3 **PREȘEDINTELE**

Articolul 33 *Numire și atribuții*

1. Autoritatea este reprezentată de un președinte, care este un expert independent cu normă întreagă.

Președintele este responsabil cu pregătirea lucrărilor consiliului de supraveghere și prezidează întrunirile consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație.
2. Președintele este numit de consiliul de supraveghere, în urma unei proceduri de selecție deschisă, pe criterii de merit, competențe, cunoașterea instituțiilor financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare.

Înainte de a fi numit, candidatul selecționat de consiliul de supraveghere trebuie să primească acordul Parlamentului European.

De asemenea, consiliul de supraveghere alege dintre membrii săi un locțiitor care preia funcțiile președintelui în absența acestuia.
3. Mandatul președintelui este de cinci ani și poate fi reînnoit o singură dată.
4. În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al președintelui, consiliul de supraveghere evaluează:

- (a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;
- (b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Luând în considerare respectiva evaluare, consiliul de supraveghere poate prelungi mandatul președintelui dacă acest lucru este aprobat de Parlamentul european.

- 5. Președintele poate fi revocat doar pe baza unei decizii adoptate de consiliul de supraveghere și în urma confirmării revocării de Parlamentul european.

Președintele nu poate împiedica consiliul de supraveghere să discute chestiuni legate de persoana sa, în special necesitatea revocării sale, și nu poate fi implicat în deliberări referitoare la astfel de chestiuni.

Articolul 34 *Independență*

Fără a aduce atingere rolului consiliului de supraveghere în ceea ce privește atribuțiile președintelui, acesta din urmă nu poate nici solicita, nici accepta instrucțiuni din partea instituțiilor sau organismelor comunitare, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat.

Articolul 35 *Raportare*

- 1. Parlamentul european poate invita președintele sau locțiitorul acestuia, respectând pe deplin independența acestora, să facă periodic o declarație în fața comitetului competent și să răspundă la întrebările adresate de membrii respectivului comitet.
- 2. Parlamentul European poate, de asemenea, invita președintele să prezinte un raport privind exercitarea atribuțiilor sale.

SECȚIUNEA 4 **DIRECTORUL EXECUTIV**

Articolul 36 *Numire*

- 1. Autoritatea este gestionată de un director executiv, care este un expert independent cu normă întreagă.
- 2. Directorul executiv este numit de consiliul de supraveghere, în urma unei proceduri de selecție deschisă, pe criterii de merit, competențe, cunoașterea instituțiilor financiare și a piețelor și experiență în domeniul supravegherii și al reglementării financiare, precum și în materie de management.
- 3. Mandatul directorului executiv este de cinci ani și poate fi reînnoit o singură dată.

4. În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului de cinci ani al directorului executiv, consiliul de supraveghere realizează o evaluare.

În respectiva evaluare, consiliul de supraveghere analizează în special:

- (a) rezultatele obținute în primul mandat și modul în care acestea au fost obținute;
- (b) sarcinile și obligațiile Autorității în anii următori.

Luând în considerare evaluarea, consiliul de supraveghere poate prelungi o dată mandatul directorului executiv.

5. Directorul executiv poate fi revocat doar în urma unei decizii a consiliului de supraveghere.

Articolul 37 Independență

Fără a aduce atingere rolului consiliului de administrație, respectiv rolului consiliului de supraveghere în ceea ce privește atribuțiile directorului executiv, acesta din urmă nu trebuie nici să solicite, nici să accepte instrucțiuni din partea unui guvern, a unei autorități, organizații sau persoane din afara Autorității.

Articolul 38 Atribuții

1. Directorul executiv este responsabil cu gestionarea Autorității și pregătește lucrările consiliului de administrație.
2. Directorul executiv este responsabil de punerea în aplicare a programului anual de lucru al Autorității sub îndrumarea consiliului de supraveghere și sub controlul administrativ al consiliului de administrație.
3. Directorul executiv ia măsurile necesare, în special cea de adoptare a instrucțiunilor administrative interne și de publicare a comunicărilor, pentru a garanta funcționarea Autorității în conformitate cu prezentul regulament.
4. Directorul executiv pregătește programul de lucru multianual menționat la articolul 32 alineatul (2).
5. Până la 30 iunie, în fiecare an, directorul executiv pregătește programul de lucru pentru anul următor menționat la articolul 32 alineatul (2).
6. Directorul executiv elaborează un proiect preliminar de buget al Autorității în temeiul articolului 49 și execută bugetul Autorității în temeiul articolului 50.
7. În fiecare an, directorul executiv pregătește un proiect de raport anual care conține o secțiune privind activitățile de reglementare și de supraveghere ale Autorității și o secțiune privind aspectele financiare și administrative.

8. În ceea ce privește personalul Autorității, directorul executiv își exercită competențele stabilite la articolul 54 și administrează chestiunile legate de personal.

CAPITOLUL IV **SISTEMUL EUROPEAN AL SUPRAVEGHETORILOR FINANCIARI**

SECȚIUNEA 1 **DISPOZIȚII GENERALE**

Articolul 39 *Componență*

1. Autoritatea face parte din SESF, care va funcționa ca o rețea de autorități de supraveghere.
2. SESF cuprinde:
 - (a) autoritățile din statele membre care sunt menționate la articolul 1 alineatul (2) prezentul regulament, la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. .../... [AEAPO] și la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. .../... [AEVMP];
 - (b) Autoritatea;
 - (c) Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale înființată în temeiul articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. .../... [AEAPO];
 - (d) Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe înființată în temeiul articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. .../... [AEVMP];
 - (e) Comitetul comun al Autorităților europene de supraveghere prevăzut la articolul 40;
 - (f) Comisia, în ceea ce privește efectuarea sarcinilor menționate la articolele 7, 9 și 10.
3. Prin Comitetul comun al Autorităților europene de supraveghere prevăzut la articolul 40, Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat cu Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și cu Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, garantează consecvența transsectorială a lucrărilor acestora și ajunge la poziții comune cu celelalte două Autorități în ceea ce privește domeniul supravegherii conglomeratelor financiare și alte chestiuni transsectoriale.

SECȚIUNEA 2

COMITETUL COMUN AL AUTORITĂȚILOR EUROPENE DE SUPRAVEGHERE

Articolul 40 *Înființare*

1. Se înființează un comitet comun al Autorităților europene de supraveghere.
2. Comitetul comun funcționează ca un forum în cadrul căruia Autoritatea cooperează îndeaproape și în mod regulat și garantează coerența transsectorială cu Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și cu Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe.
3. Autoritatea alocă resursele adecvate în vederea acordării de sprijin administrativ Comitetului comun al Autorităților europene de supraveghere. Acest sprijin cuprinde cheltuieli cu personalul, cheltuieli administrative, de infrastructură și operaționale.

Articolul 41 *Componentă*

1. Comitetul comun se compune din președintele Autorității, președintele Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și cel al Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe și, dacă este cazul, președintele unui subcomitet înființat în temeiul articolului 43.
2. Directorul executiv, Comisia și CERS pot participa în calitate de observatori la întrunirile Comitetului comun al Autorităților europene de supraveghere, precum și ale subcomitetelor menționate la articolul 43.
3. Președintele Comitetului comun al Autorităților europene de supraveghere este numit pe baza unui sistem de rotație anual, fiind ales dintre președintele Autorității bancare europene, al Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și al Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe.
4. Comitetul comun al Autorităților europene de supraveghere își adoptă propriul regulament de procedură și îl publică. Regulamentul poate prevedea mai mulți participanți la întrunirile Comitetului comun.

Comitetul comun al Autorităților europene de supraveghere se întrunește cel puțin o dată la două luni.

Articolul 42 *Poziții și acte comune*

În cadrul atribuțiilor sale prevăzute la capitolul II și, mai ales, în ceea ce privește implementarea Directivei 2002/87/CE, Autoritatea ajunge, dacă este cazul, la poziții comune cu Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și cu Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe.

Actele care cad sub incidența articolelor 7, 9, 10 sau 11 din prezentul regulament, referitoare la aplicarea Directivei 2002/87/CE sau a oricărui act legislativ menționat la articolul 1 alineatul (2), care cade, de asemenea, în sfera de competență a Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale sau a Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe se adoptă de Autoritate, de Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și de Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, în paralel, după caz.

Articolul 43 *Subcomitete*

În vederea aplicării articolului 42, se înființează un subcomitet al Comitetului comun al Autorităților europene de supraveghere, care să abordeze chestiunile legate de conglomeratele financiare.

Respectivul subcomitet se compune din persoanele fizice menționate la articolul 41 alineatul (1) și dintr-un reprezentant la nivel înalt provenind din actualul personal al autorității competente relevante din fiecare stat membru.

Subcomitetul alege un președinte dintre membrii săi, care trebuie să fie, de asemenea, membru al Comitetului comun al Autorităților europene de supraveghere.

Comitetul comun poate institui alte subcomitete.

SECȚIUNEA 3 **COMISIA DE APEL**

Articolul 44 *Componentă*

1. Comisia de apel este un organism comun Autorității bancare europene, Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe.
2. Comisia de apel se compune din șase membri și șase locuitori, cu experiență și cunoștințe în domeniu, fiind excluși membrii actualului personal al autorităților competente sau al altor instituții naționale sau comunitare care sunt implicați în activitățile Autorității.

Comisia de apel își desemnează președintele.

Deciziile comisiei de apel se adoptă cu voturile a cel puțin patru din cei șase membri ai săi.

Comisia de apel este convocată de președinte atunci când este necesar.

3. Doi membri ai comisiei de apel și doi locuitori sunt numiți de către consiliul de administrație al Autorității fiind aleși de pe o listă propusă de Comisie, întocmită în urma unei invitații publice de manifestare a interesului publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și după consultarea consiliului de supraveghere.

Ceilalți membri sunt numiți în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. .../... [AEAPO] și cu Regulamentul (CE) nr. .../... [AEVMP].

4. Mandatul membrilor comisiei de apel este de cinci ani. Acest mandat poate fi reînnoit o singură dată.
5. Un membru al comisiei de apel care a fost numit de consiliul de administrație al Autorității nu poate fi revocat pe durata mandatului decât în cazul în care s-a făcut vinovat de o abatere gravă, iar consiliul de administrație, după ce a consultat consiliul de supraveghere, a adoptat o decizie în acest sens.
6. Autoritatea, Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe acordă comisiei de apel sprijinul adecvat în ceea ce privește funcționarea și secretariatul.

Articolul 45
Independență și imparțialitate

1. Membrii comisiei de apel sunt independenți în luarea deciziilor. Ei nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune. Aceștia nu au dreptul să ocupe alte funcții în cadrul Autorității, al consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere.
2. Membrii comisiei de apel nu iau parte la procedurile de contestație introduse dacă au un interes personal în cauza respectivă, dacă au fost anterior implicați ca reprezentanți ai uneia dintre părți sau dacă au participat la adoptarea deciziei care face obiectul contestației.
3. În cazul în care, dintr-unul din motivele expuse la alineatele (1) și (2) sau dintr-un oricare alt motiv, un membru al comisiei de apel consideră că un alt membru nu ar trebui să ia parte la procedurile de contestație, membrul respectiv informează comisia de apel cu privire la acest lucru.
4. Oricare parte din cadrul unei proceduri de contestație poate ridica obiecții împotriva participării unui membru al comisiei de apel în baza oricăruia dintre motivele menționate la alineatele (1) și (2) sau dacă este suspectat de părtinire.

O obiecție nu poate fi fundamentată pe criteriile de naționalitate a membrilor și nu este admisibilă dacă, deși conștientă de existența unui motiv de obiecție, partea la o procedură de contestație face cu toate acestea un pas procedural, altul decât cel de a ridica obiecții privind componența comisiei de apel.

5. Comisia de apel decide cu privire la acțiunile care trebuie întreprinse în cazurile menționate la alineatele (1) și (2) fără participarea membrului în cauză.

În scopul luării acestei decizii, membrul în cauză este înlocuit în cadrul comisiei de apel de către locțiitorul său, cu condiția ca acesta din urmă să nu se găsească într-o situație similară. În acest din urmă caz, președintele desemnează un înlocuitor printre locțiitorii disponibili.

6. Membrii comisiei de apel se angajează să acționeze independent și în interesul public.

În acest scop, aceștia redactează o declarație de angajament și o declarație de interese, indicând fie absența oricăror interese care ar putea fi considerate drept susceptibile de a le afecta independența, fie orice interese directe sau indirecte care ar putea fi considerate susceptibile de a le afecta independența.

Toate aceste declarații sunt făcute publice, în fiecare an și în scris.

CAPITOLUL V ***MĂSURI CORECTIVE***

Articolul 46 *Contestații*

1. Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv autoritățile competente, poate contesta o decizie a Autorității, dintre cele menționate la articolele 9, 10 și 11 și orice altă decizie adoptată de Autoritate în temeiul legislației menționate la articolul 1 alineatul (2) care este adresată persoanei respective, precum și o decizie care, deși adresată unei alte persoane, privește direct și personal persoana în cauză.
2. Contestația, împreună cu expunerea de motive, se înaintează în scris la sediul Autorității, în termen de două luni de la data notificării deciziei către persoana vizată sau, în absența acesteia, în termen de două luni de la data la care Autoritatea a publicat decizia sa.

Comisia de apel ia o decizie cu privire contestație în termen de două luni de la introducerea acesteia.
3. O contestație efectuată în temeiul alineatului (1) nu are efect suspensiv.

Comisia de apel poate, cu toate acestea, în cazul în care consideră că circumstanțele o cer, să suspende aplicarea deciziei contestate.
4. În cazul în care contestația este admisibilă, comisia de apel examinează dacă aceasta este bine întemeiată. Comisia de apel invită părțile implicate, ori de câte ori este necesar, să prezinte observațiile pe care le au cu privire la înștiințările făcute de ea însăși sau cu privire la comunicările altor părți la procedura de contestație, cu respectarea termenelor stabilite. Părțile la procedurile de contestație au dreptul să susțină o prezentare orală.
5. Comisia de apel poate, conform prezentului articol, să exercite atribuțiile care țin de competența Autorității sau poate transfera cazul organismului competent din cadrul Autorității. Decizia comisiei de apel este obligatorie pentru acest organism competent.
6. Comisia de apel își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.
7. Deciziile adoptate de comisia de apel sunt motivate și publicate de Autoritate.

Articolul 47

Acțiuni în fața Tribunalului de Primă Instanță și a Curții de Justiție

1. O acțiune poate fi înaintată Tribunalului de Primă Instanță sau Curții de Justiție, în conformitate cu articolul 230 din tratat, pentru contestarea unei decizii luate de către comisia de apel, sau, în cazul în care nu există un drept de contestație în fața comisiei de apel, a unei decizii luate de Autoritate.
2. În cazul în care Autoritatea are obligația de a acționa, însă nu adoptă o decizie, poate fi înaintată o acțiune în constatarea abținerii de a acționa Tribunalului de Primă Instanță sau Curții de Justiție, în conformitate cu articolul 232 din tratat.
3. Autoritatea are obligația să ia măsurile necesare pentru a se conforma cu hotărârea Tribunalului de Primă Instanță sau cu cea a Curții de Justiție.

CAPITOLUL VI DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 48

Bugetul Autorității

1. Veniturile Autorității constau în principal din:
 - (a) contribuții obligatorii din partea autorităților publice naționale competente în domeniul supravegherii instituțiilor financiare;
 - (b) o subvenție comunitară prevăzută în bugetul general al Uniunii Europene (secțiunea Comisie);
 - (c) orice tarife plătite către Autoritate în cazurile specificate de dispozițiile în domeniu ale dreptului comunitar.
2. Cheltuielile Autorității cuprind cel puțin cheltuielile cu personalul, salariile, cheltuielile administrative, de infrastructură și operaționale.
3. Se asigură un echilibru între venituri și cheltuieli.
4. Toate veniturile și cheltuielile Autorității fac obiectul unor estimări pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic, estimări care sunt prezentate în bugetul Autorității.

Articolul 49

Elaborarea bugetului

1. Până la 15 februarie a fiecărui an, directorul executiv elaborează o declarație estimativă privind veniturile și cheltuielile pentru anul financiar următor și înaintează acest proiect preliminar de buget consiliului de administrație, împreună cu proiectul de schemă de personal. În fiecare an, consiliul de administrație, pe baza unui proiect preliminar de buget stabilit de directorul executiv, elaborează o declarație estimativă a veniturilor și a cheltuielilor Autorității pentru exercițiul financiar următor. Această

declarație estimativă, incluzând un proiect de schemă de personal, este transmis Comisiei de către consiliul de administrație până la data de 31 martie. Înaintea adoptării declarației estimative, proiectul pregătit de directorul executiv trebuie aprobat de consiliul de supraveghere.

2. Raportul estimativ se transmite de către Comisie Parlamentului European și Consiliului (denumiți în continuare „autoritatea bugetară”), împreună cu proiectul preliminar de buget general al Uniunii Europene.
3. Pe baza acestei declarații estimative, Comisia înscrie în proiectul preliminar al bugetului general al Uniunii Europene previziunile pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de quantumul subvenției din bugetul general al Uniunii Europene în conformitate cu articolul 272 din tratat.
4. Autoritatea bugetară adoptă schema de personal al Autorității. Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru subvenția destinată Autorității.
5. Consiliul de administrație adoptă bugetul Autorității. Acesta devine final odată cu adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, se modifică în consecință.
6. Consiliul de administrație informează fără întârziere autoritatea bugetară cu privire la intenția sa de a executa orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului său, în special orice proiect imobiliar, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile. Consiliul informează Comisia cu privire la acest lucru. În cazul în care una dintre autoritățile bugetare intenționează să emită un aviz, aceasta informează Autoritatea cu privire la intenția sa în termen de două săptămâni de la primirea informațiilor privind respectivul proiect. În absența unui răspuns, Autoritatea poate demara operațiunea planificată.

Articolul 50

Execuția și controlul bugetului

1. Directorul executiv își exercită competențele de ordonator de credite și execută bugetul Autorității.
2. Până la data de 1 martie după încheierea fiecărui exercițiu financiar, contabilul Autorității transmite contabilului Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor provizorii, precum și raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv. De asemenea, contabilul Autorității trimite membrilor consiliului de supraveghere, Parlamentului European și Consiliului raportul privind gestiunea bugetară și financiară, până la data de 31 martie a anului următor.

Contabilul Comisiei consolidează apoi situația conturilor provizorii ale instituțiilor și ale organismelor descentralizate în conformitate cu articolul 128 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002²⁹ (denumit în continuare „regulamentul financiar”).

²⁹ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

3. După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității, în conformitate cu dispozițiile articolului 129 din regulamentul financiar, directorul executiv elaborează, pe propria răspundere, situația conturilor finale ale Autorității și o trimite spre avizare consiliului de administrație.
4. Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la situația conturilor finale ale Autorității.
5. Până la data de 1 iulie după încheierea exercițiului financiar, directorul executiv transmite membrilor consiliului de supraveghere, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi situația conturilor finale împreună cu avizul consiliului de administrație.
6. Conturile finale se publică.
7. Directorul executiv comunică Curții de Conturi un răspuns la observațiile formulate de aceasta până la data de 30 septembrie. Acesta trimite, de asemenea, o copie a acestui răspuns consiliului de administrație și Comisiei.
8. Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă și în conformitate cu articolul 146 alineatul (3) din regulamentul financiar, toate informațiile necesare derulării eficiente a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză.
9. La recomandarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European aprobă descărcarea de gestiune a Autorității pentru execuția bugetului pentru anul financiar N, până la data de 15 mai a anului N + 2.

Articolul 51 *Norme financiare*

Normele financiare aplicabile Autorității se adoptă de către consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Aceste norme nu se pot abate de la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei³⁰, decât dacă nevoile specifice necesare pentru funcționarea Autorității o cer și numai cu acordul prealabil al Comisiei.

Articolul 52 *Măsuri antifraudă*

1. În scopul combaterii fraudei, corupției și a altor activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 se aplică Autorității fără restricții.
2. Autoritatea aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)³¹ și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților Autorității.

³⁰ JO L 357, 31.12.2002, p. 72.

³¹ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

3. Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea stipulează clar că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de către Autoritate, precum și în cazul personalului responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

CAPITOLUL VII DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 53 Privilegii și imunități

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică Autorității și personalului aferent.

Articolul 54 Personalul

1. Statutul funcționarilor, regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de către instituțiile Comunității Europene în scopul aplicării acestora se aplică personalului Autorității, inclusiv directorului executiv al acesteia.
2. Consiliul de administrație, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din statutul funcționarilor.
3. În ceea ce privește personalul său, Autoritatea exercită atribuțiile conferite autorității de desemnare conform statutului funcționarilor, precum și autorității împuternicite să încheie contracte conform regimului aplicabil celorlalți agenți.
4. Consiliul de administrație adoptă dispoziții care să permită detașarea experților naționali din statele membre pe lângă Autoritate.

Articolul 55 Răspunderea Autorității

1. În cazul răspunderii necontractuale, Autoritatea oferă despăgubiri, în conformitate cu principiile generale comune legislației statelor membre, pentru orice daune produse de ea însăși sau de membrii personalului său în exercițiul funcțiunii. Curtea de Justiție deține competențe de jurisdicție în litigiile privind despăgubirile în cazul unor asemenea prejudicii.
2. Răspunderea financiară personală și răspunderea disciplinară a personalului Autorității față de aceasta sunt guvernate de dispozițiile relevante aplicabile personalului Autorității.

Articolul 56
Obligația respectării secretului profesional

1. Membrii consiliului de supraveghere și ai consiliului de administrație, directorul executiv și membrii personalului Autorității, inclusiv funcționarii detașați temporar din statele membre, trebuie să respecte obligațiile legate de secretul profesional în temeiul articolului 287 din tratat și al dispozițiilor relevante din legislația comunitară în domeniu, chiar și după ce aceștia și-au încetat atribuțiile.
2. Fără a aduce atingere cazurilor acoperite de dreptul penal, nicio informație confidențială primită de persoanele menționate la alineatul (1) în timpul exercitării atribuțiilor lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, cu excepția prezentării sale într-o formă sintetică sau agregată, astfel încât instituțiile financiare individuale să nu poată fi identificate.

În plus, obligația prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf al prezentului alineat nu trebuie să împiedice Autoritatea și autoritățile naționale de supraveghere să utilizeze informațiile pentru garantarea respectării legislației menționate la articolul 1 alineatul (2) și, în special, pentru procedurile legale necesare pentru adoptarea deciziilor.

3. Alineatele (1) și (2) nu împiedică Autoritatea să facă schimb de informații cu autoritățile naționale de supraveghere în conformitate cu prezentul regulament și cu celelalte acte legislative comunitare aplicabile instituțiilor financiare.

Aceste informații fac obiectul secretului profesional menționat la alineatele (1) și (2). Autoritatea stipulează în regulamentul intern de procedură metodele practice de punere în aplicare a normelor referitoare la confidențialitate menționate la alineatele (1) și (2).

4. Autoritatea aplică Decizia Comisiei 2001/844/CE, CECO, Euratom³².

Articolul 57
Protecția datelor

Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește prelucrarea datelor personale în temeiul Directivei 95/46/CE sau obligațiilor Autorității în ceea ce privește prelucrarea datelor personale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001, în momentul îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin.

Articolul 58
Accesul la documente

1. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de Autoritate.
2. Consiliul de administrație adoptă măsurile practice pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 până la 31 mai 2011.

³² JO L 317, 3.12.2001, p. 1.

3. Deciziile adoptate de către Autoritate, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unor plângeri către Ombudsman sau al unor proceduri pe lângă Curtea de Justiție, în urma contestației înaintate comisiei de apel, după caz, în conformitate cu condițiile prevăzute în articolele 195, respectiv 230 din tratat.

Articolul 59
Regimul lingvistic

1. Dispozițiile Regulamentului nr. 1 al Consiliului³³ se aplică Autorității.
2. Consiliul de administrație decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității.
3. Serviciile de traducere necesare funcționării Autorității sunt efectuate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 60
Acordul privind sediul

Dispozițiile necesare referitoare la amplasarea sediului Autorității în statul membru în care aceasta este stabilită și facilitățile care trebuie oferite de statul respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru directorului executiv, membrilor consiliului de administrație, angajaților Autorității și membrilor familiilor acestora trebuie prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între Autoritate și statul membru respectiv, după obținerea aprobării consiliului de administrație.

Statul membru respectiv asigură cele mai bune condiții posibile pentru buna funcționare a Autorității, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă și cu vocație europeană, precum și conexiuni de transport adecvate.

Articolul 61
Participarea țărilor terțe

Participarea la lucrările Autorității trebuie să fie deschisă țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și care au încheiat acorduri cu Comunitatea prin care au adoptat și aplică legislația comunitară în domeniul de competență menționat la articolul 1 alineatul (2).

În conformitate cu prevederile relevante ale acestor acorduri, se stabilesc aranjamente precizând, în special, natura, sfera și aspectele procedurale ale participării acestor țări la activitățile Autorității, inclusiv prevederi referitoare la contribuțiile financiare și la personal. Acestea pot prevedea reprezentarea, în calitate de observator, în cadrul consiliului de supraveghere, însă trebuie să garanteze că aceste țări nu participă la nicio discuție legată de instituții financiare individuale, în afară de cazul în care ele au un interes direct.

³³ JO 17, 6.10.1958, p.385.

CAPITOLUL VIII **DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE**

Articolul 62 *Acțiuni pregătitoare*

1. Comisiei îi revine răspunderea pentru instituirea administrativă și funcționarea administrativă inițială a Autorității, până în momentul în care aceasta dispune de capacitatea operațională necesară pentru executarea propriului buget.

În acest scop, până în momentul în care directorul executiv începe să își exercite responsabilitățile în urma numirii sale de către consiliul de supraveghere în conformitate cu articolul 36, Comisia poate numi un funcționar interimar care să îndeplinească funcțiile directorului executiv.

2. Directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de alocările prevăzute în bugetul Autorității, după aprobarea acestuia de către consiliul de administrație, și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare, după adoptarea schemei de personal a Autorității.
3. Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere competențelor consiliului de supraveghere și ale consiliului de administrație.

Articolul 63 *Dispoziții tranzitorii privind personalul*

1. Prin derogare de la articolul 54, toate contractele de angajare încheiate de Comitetul european al inspectorilor bancari sau de secretariatul acestuia și care sunt în vigoare la data aplicării prezentului regulament trebuie onorate până la data la care expiră. Ele nu pot fi prelungite.
2. Tuturor membrilor personalului care au semnat unul dintre contractele menționate la alineatul (1) trebuie să li se dea posibilitatea de a încheia un contract de agent temporar în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți având diferitele grade stabilite în schema de personal a Autorității.

După intrarea în vigoare a prezentului regulament, autoritatea care este abilitată să încheie contracte trebuie să realizeze o selecție internă printre angajații care au semnat un contract cu Comitetul european al inspectorilor bancari sau cu secretariatul acestuia, pentru a determina competența, eficiența și integritatea celor care urmează a fi angajați.

3. În funcție de tipul și de nivelul atribuțiilor care trebuie exercitate, candidaților aleși li se vor oferi contracte de agenți temporari pentru o durată care să corespundă cel puțin cu perioada rămasă din contractul precedent.
4. Legislația națională în domeniul contractelor de muncă și celelalte dispozitive relevante vor continua să se aplice membrilor personalului care dispun de contracte prelabile și care nu doresc să fie candidați în vederea semnării contractelor de agenți

temporari sau care nu sunt reținuți pentru astfel de contracte, în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 64
Modificări

Decizia nr. ... din ... a Consiliului și Parlamentului de instituire a programului comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului se modifică astfel, Comitetul european al inspectorilor bancari fiind eliminat de pe lista beneficiarilor prevăzută în secțiunea B din anexa la respectiva decizie.

Articolul 65
Abrogare

Decizia 2009/78/CE a Comisiei de instituire a Comitetului european al inspectorilor bancari se abrogă.

Articolul 66
Evaluare

1. În termen de trei ani de la data stabilită la articolul 67 al doilea paragraf și din trei în trei ani ulterior, Comisia publică un raport general privind experiența dobândită ca urmare a funcționării Autorității și a procedurilor prevăzute în prezentul regulament.

Respectivul raport va evalua, de asemenea, progresul înregistrat în direcția convergenței în materie de reglementare și de supraveghere în domeniul gestionării și al soluționării crizelor în Comunitate. Evaluarea se va baza pe consultări largi, inclusiv ale Grupului părților interesate din domeniul bancar.

2. Raportul și orice propunere eventuală care îl însoțește vor fi transmise Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 67
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

El se aplică de la 1 ianuarie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele
[...]

Pentru Consiliu
Președintele
[...]

FISĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

Scopul prezentului document este de a însoți și de a completa expunerea de motive. Astfel, la utilizarea prezentei fișe financiare legislative, fără a aduce atingere lizibilității acesteia, este necesar să se evite, pe cât posibil, repetarea informațiilor din expunerea de motive. Înainte de completarea formularului, vă rugăm să consultați orientările specifice elaborate pentru a oferi îndrumare și clarificări privind punctele de mai jos.

1. TITLUL PROPUNERII:

Regulamentul (CE) nr. xxx al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității bancare europene

2. CADRUL GBA/SBA (GESTIONAREA BUGETULUI PE ACTIVITĂȚI/STABILIREA BUGETULUI PE ACTIVITĂȚI)

Domeniul (domeniile) de politică vizate și activitatea (activitățile) asociată (asociate):

Piață internă – Piețele financiare

3. LINII BUGETARE

3.1. Linii bugetare [linii operaționale și linii conexe de asistență tehnică și administrativă (foste linii BA)], inclusiv titlurile acestora:

Trebuie create noi linii (numele și numerele sunt doar indicative):

Rubrici:

12 Piața internă

12.04 Piețe financiare

12.0402 Autoritatea bancară europeană

Linii bugetare:

12.0402.01 ABE – Subvenție în temeiul titlurilor 1 și 2 (cheltuieli cu personalul și cheltuieli administrative)

12.0402.02 ABE – Subvenție în temeiul titlului 3 (cheltuieli de funcționare)

3.2. Durata acțiunii și a implicațiilor financiare:

Nedeterminată

3.3. Caracteristicile bugetare:

Linie bugetară	Natura cheltuielilor		Nouă	Contribuție AELS	Contribuție țări candidate	Rubrica PF
120401 0101	Neobligatorii	CD ³⁴	DA	DA	NU	Nr. 1a
120401 0102	Neobligatorii	CD	DA	DA	NU	Nr. 1a

4. SINTEZA RESURSELOR

4.1. Resurse financiare

4.1.1. Sinteza creditelor de angajament (CA) și a creditelor de plată (CP)

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Natura cheltuielii	Secțiunea nr.		2011	2012	2013	Total
--------------------	---------------	--	------	------	------	-------

Cheltuieli operaționale³⁵

Credite de angajament (CA)	8.1	a	5, 206	7, 355	8, 965	21, 527
Credite de plată (CP)		b	5, 206	7, 355	8, 965	21, 527

Cheltuieli administrative incluse în suma de referință³⁶

Asistență tehnică și administrativă – ATA (CND)	8.2.4	c	--	--	--	--
---	-------	---	----	----	----	----

SUMA TOTALĂ DE REFERINȚĂ

Credite de angajament		a+c	5, 206	7, 355	8, 965	21, 527
Credite de plată		b+c	5, 206	7, 355	8, 965	21, 527

³⁴ Credite diferențiate

³⁵ Cheltuieli care nu intră sub incidența capitolului 12 01 din titlul 12 în cauză.

³⁶ Cheltuieli care intră sub incidența articolului 12 01 04 din titlul 12.

Resurse umane și cheltuieli conexe (CND)	8.2.5	d	--	--	--	--
Costuri administrative, altele decât resursele umane și costurile conexe, neincluse în suma de referință (CND)	8.2.6	e	--	--	--	--

Costul financiar indicativ total al acțiunii

TOTAL CA, inclusiv costul resurselor umane		a+c +d+ e	5, 206	7, 355	8, 965	21, 527
TOTAL PA, inclusiv costul resurselor umane		b+c +d+ e	5, 206	7, 355	8, 965	21, 527

Detalii privind cofinanțarea

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Organism cofinanțator:		2011	2012	2013	Total
State membre (autorități naționale de supraveghere sau miniștri de finanțe)	f	7, 809	11, 033	13, 448	32, 290
TOTAL CA, inclusiv cofinanțare	a+c +d +e +f	13, 015	18, 388	22, 413	53, 816

4.1.2. Compatibilitatea cu programarea financiară

- Propunerea este compatibilă cu programarea financiară existentă.
- × Propunerea duce la reprogramarea rubricii respective din perspectivele financiare.
- × Propunerea poate necesita aplicarea dispozițiilor Acordului interinstituțional³⁷ (referitoare la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea perspectivelor financiare).

³⁷ A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional.

4.1.3. *Impactul financiar asupra veniturilor*

- × Propunerea nu are implicații financiare asupra veniturilor

4.2. **Resurse umane în echivalent normă întreagă (ENI) (inclusiv funcționari, personal temporar și extern) - a se vedea detaliile de la punctul 8.2.1.**

Necesar anual	2011	2012	2013			
Număr total de resurse umane	2,4	2,4	2,4	--	--	--

5. **CARACTERISTICI ȘI OBIECTIVE**

5.1. **Obiective de îndeplinit pe termen scurt sau lung**

Pe termen scurt, crearea Autorității bancare europene ca parte a noului Sistem european al supraveghetorilor financiari, constând dintr-o rețea de autorități de supraveghere europene și naționale și vizând o organizare mai eficientă și rentabilă a supravegherii financiare în UE. Pe termen lung, ABE trebuie să stimuleze coordonarea supravegherii sectorului bancar din UE reducând riscul sau impactul unor episoade viitoare de dificultăți financiare și să contribuie la dezvoltarea unei dimensiuni europene a supravegherii financiare pentru a finaliza piața unică din UE pentru servicii financiare.

5.2. **Valoarea adăugată a implicării comunitare, coerența propunerii cu alte instrumente financiare și eventuala sinergie**

Criza financiară a evidențiat mai multe puncte slabe importante ale cadrului actual de supraveghere financiară al Uniunii Europene. Au fost identificate problemele următoare, care subliniază necesitatea implicării Comunității:

- Nu există niciun mecanism care să garanteze că autoritățile naționale de supraveghere iau cele mai bune decizii posibile în materie de supraveghere cu privire la instituțiile transfrontaliere;
- Colaborarea și schimburile de informații între autoritățile naționale de supraveghere sunt insuficiente;
- Nu este posibilă adaptarea sau modificarea rapidă a tuturor detaliilor tehnice ale regulamentului financiar și a actualizării acestuia;
- Acțiunile comune întreprinse de autoritățile naționale trebuie să țină seama de multitudinea de cerințe în materie de reglementare și supraveghere;

- Pentru a răspunde problemelor paneuropene, sunt disponibile și pot fi implementate doar soluții naționale.

Actualele Comitete de supraveghere ale UE³⁸ au puteri limitate în ceea ce privește rezolvarea acestor chestiuni.

5.3. Obiective, rezultate preconizate și indicatori aferenți acestora care fac obiectul propunerii în cadrul gestionării pe activități (ABM)

Au fost identificate următoarele obiective generale pentru Sistemul european al supraveghetorilor europeni și în special pentru Autoritatea bancară europeană:

1. realizarea unui echilibru între interesele autorităților de supraveghere din statul membru de origine și cele ale autorităților din statul membru gazdă, ceea ce înseamnă consolidarea proceselor și practicilor care permit contestarea deciziilor luate de autoritățile naționale de supraveghere pe bază transfrontalieră;
2. asigurarea unor condiții egale de concurență pentru instituțiile financiare care își desfășoară activitatea în mai multe state membre;
3. îmbunătățirea prevenirii și gestionării crizelor la scară europeană și
4. îmbunătățirea eficienței și rentabilității supravegherii pentru societățile care fac obiectul acesteia.

Pornind de la aceste obiective generale s-au definit o serie de sarcini specifice care îi revin SESF:

1. toate sarcinile actuale ale actualelor Comitete de supraveghere ale UE;
2. elaborarea de standarde tehnice pentru a construi o reglementare unică în UE;
3. garantarea aplicării consecvente a normelor UE și medierea și soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale de supraveghere;
4. garantarea unui proces coordonat de luare a deciziilor în situații de urgență;
5. supravegherea anumitor entități cu activități paneuropene;
6. garantarea unei culturi comune a supravegherii.

³⁸ Comitetul european al inspectorilor bancari, Comitetul european al inspectorilor pentru asigurări și pensii ocupaționale și Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare.

Următorul tabel prezintă obiectivele specifice ale Autorității bancare europene și oferă indicatorii aferenți acestora:

Obiectivul	Indicatorul propus
Elaborarea de standarde tehnice pentru a construi o reglementare unică în UE	<ul style="list-style-type: none"> • Numărul standardelor tehnice adoptate față de cele care trebuie elaborate • Numărul standardelor propuse de ABE și respinse de Comisie • Numărul recomandărilor cu caracter neobligatoriu adoptate
Garantarea aplicării coerente a normelor UE	<ul style="list-style-type: none"> • Numărul medierilor reușite fără a se ajunge la o soluție constrângătoare juridic • Numărul avertismentelor în cazuri clare de încălcare a dreptului comunitar
Garantarea unei culturi comune a supravegherii: participarea la colegiile autorităților de supraveghere	<ul style="list-style-type: none"> • Numărul de colegii la care ABE participă • Numărul mediu de reuniuni per colegiu la care participă reprezentanții ABE
Garantarea unei culturi comune a supravegherii: alte activități	<ul style="list-style-type: none"> • Numărul de ore de formare a personalului autorităților de supraveghere • Numărul membrilor personalului care participă la schimburi / care sunt detașați • Numărul evaluărilor inter pares efectuate • Numărul obstacolelor din calea convergenței care au fost identificate și eliminate • Noi instrumente și dispozitive practice de promovare a convergenței
Realizarea supravegherii directe a instituțiilor financiare paneuropene	[Relevantă în prezent doar în cazul Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe]
Garantarea unui proces coordonat de luare a deciziilor în situații de urgență	<ul style="list-style-type: none"> • Eficacitatea medierii, a deciziilor și a coordonării în situații de criză
Garantarea unei culturi comune a supravegherii: colectarea și gestionarea informațiilor microprudențiale	<ul style="list-style-type: none"> • Progresele înregistrate în dezvoltarea bazelor de date centrale: exhaustivitatea și promptitudinea informațiilor

5.4. Modalități de punere în aplicare (cu titlu indicativ)

- Gestionare centralizată***
 - direct de către Comisie
 - indirect, prin delegare către:
 - agenții executive,
 - × organisme instituite de Comunități, prevăzute la articolul 185 din regulamentul financiar,
 - organisme publice naționale/organisme cu misiune de serviciu public.
- Gestionare repartizată sau descentralizată***
 - cu state membre
 - cu țări terțe
- Gestionare în comun cu organizații internaționale (de precizat)***

Observații:

6. MONITORIZARE ȘI EVALUARE

6.1. Sistemul de monitorizare

Regulamentul de înființare a Autorității bancare europene prevede evaluarea experienței dobândite în urma desfășurării activităților Autorității și a procedurilor stabilite prin prezentul regulament o dată la trei ani, după demararea efectivă a activităților. În acest scop, Comisia publică un raport general care va evalua, de asemenea, progresele înregistrate în direcția convergenței în materie de reglementare și supraveghere. Raportul și orice propunere care îl însoțește vor fi transmise Parlamentului European și Consiliului.

6.2. Evaluare

6.2.1. Evaluare ex-ante

Pentru propunerea de a reforma sistemul de supraveghere financiară în UE au fost realizate două evaluări ale impactului:

(1) Prima evaluare generală a impactului [SEC(2009) 715], însoțită de comunicarea „Supravegherea financiară europeană” din 27 mai [COM(2009) 252]. Analiza din respectivul raport a dus la alegerea înființării Sistemului european al supraveghetorilor financiari ca fiind cea mai bună opțiune pentru reformarea cadrului de supraveghere microprudențială din UE.

(2) A doua evaluare a impactului, mai specifică, a fost realizată pentru a însoți proiectele de regulamente de înființare a Autorității bancare europene, a Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale și a Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe. În această evaluare au fost analizate o serie de opțiuni privind sarcinile precise și aspectele legate de guvernanta ale noilor Autorități. Evaluarea include, de asemenea, estimări bugetare care au fost utilizate în prezenta fișă financiară legislativă.

6.2.2. *Măsuri luate în urma unei evaluări interimare/ex-post (lecții învățate din experiențe anterioare similare)*

Nu se aplică.

6.2.3. *Termenele și frecvența evaluărilor viitoare*

Setul final al indicatorilor de evaluare a performanței Autorității bancare europene va fi decis de Comisie în momentul realizării primei evaluări obligatorii. Pentru evaluarea finală, indicatorii cantitativi vor fi la fel de importanți precum probele calitative adunate în cursul consultărilor, inclusiv contribuțiile grupului părților interesate din domeniul bancar special desemnat. Evaluarea va fi repetată o dată la trei ani.

7. MĂSURI ANTIFRAUDĂ

În scopul combaterii fraudei, corupției și a altor activități ilegale, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European Antifraudă (OLAF) se aplică fără nicio restricție Autorității.

Autoritatea aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților Autorității.

Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea stipulează clar că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de către Autoritate, precum și în cazul personalului responsabil cu alocarea acestor sume de bani.

8. DETALII PRIVIND RESURSELE

8.1. Obiectivele propunerii din punctul de vedere al costurilor financiare

Anexa 1 detaliază repartizarea costurilor Autorității, Anexa 2 prezintă principalele ipoteze luate în calcul, iar Anexa 3 prezintă schema de personal detaliată.

8.2. Cheltuieli administrative

8.2.1. Numărul și tipul de resurse umane

Tipuri de posturi		Personal care urmează să fie alocat pentru gestionarea acțiunii prin utilizarea resurselor existente și/sau suplimentare (număr de posturi/ENI)					
		2011	2012	2013	Anul n+3	Anul n+4	Anul n+5
Funcționari sau agenți temporari ³⁹ (XX 01 01)	A*/AD	1,2	1,2	1,2	--	--	--
	B*, C*/AST	1,2	1,2	1,2	--	--	--
Personal finanțat ⁴⁰ prin articolul XX 01 02		--	--	--	--	--	--
Alte tipuri de personal ⁴¹ finanțat prin articolul XX 01 04/05		--	--	--	--	--	--
TOTAL		2,4	2,4	2,4	--	--	--

8.2.2. Descrierea sarcinilor aferente activităților

- Gestionarea operațională a relațiilor dintre Comisie și Autoritate (echivalentul unei norme întregi AD într-o unitate operațională)
- Gestiunea financiară a subvenției din partea bugetului Comunității acordată Autorității (echivalentul unei norme AST într-o unitate operațională și 20% dintr-o normă AST în unitatea financiară)
- Monitorizarea și auditul (20% dintr-o normă AD în cadrul structurilor de audit intern ale DG MARKT)

8.2.3. Originea resurselor umane (statutare)

- × Posturi care urmează să fie redistribuite pe baza resurselor existente în cadrul serviciului în cauză (redistribuire internă)

12 posturi au fost deja solicitate în fișa financiară legislativă anexată proiectului de decizie de stabilire a unui program comunitar de sprijinire a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului [COM(2009)14 final]. În total, aproximativ 8 din respectivele posturi vor fi redistribuite în cadrul DG MARKT pentru realizarea sarcinilor aferente noilor Autorități europene de supraveghere (cu normă întreagă sau parțială): 6 în unitățile operaționale; 1 în unitatea financiară și 1 în structurile de audit intern.

³⁹ Ale cărui costuri NU sunt acoperite de suma de referință.

⁴⁰ Ale cărui costuri NU sunt acoperite de suma de referință.

⁴¹ Ale cărui costuri sunt incluse în suma de referință.

8.2.4. *Alte cheltuieli administrative incluse în suma de referință (XX 01 04/05 – Cheltuieli de gestiune administrativă)*

Nu se aplică.

8.2.5. *Costuri financiare ale resurselor umane și costuri conexe neincluse în suma de referință*

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Tip de resurse umane	2011	2012	2013	Anul n+3	Anul n+4	Anul n+5 și anii urm.
Funcționari și agenți temporari (XX 01 01)	0,293	0,293	0,293	--	--	--
Personal finanțat prin articolul XX 01 02 (auxiliari, END, agenți contractuali etc.) (se indică linia bugetară)	0	0	0	--	--	--
Costul total al resurselor umane și costuri conexe (neincluse în suma de referință)	0,293	0,293	0,293	--	--	--

Calcul – *Funcționari și agenți temporari*

2 funcționari într-o unitate operațională

0,2 din norma unui funcționar în unitatea financiară

0,2 din norma unui funcționar în serviciile de audit intern ale DG MARKT

$2,4 \times 0,122 = 0,293$

Calcul - *Personal finanțat prin articolul XX 01 02*

Nu se aplică

8.2.6. Alte cheltuieli administrative neincluse în suma de referință

Nu se aplică

Calcul - Alte cheltuieli administrative neincluse în suma de referință

Nu se aplică

ANEXA 1

Proiectul de buget al Autorității bancare europene

În mii de euro

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Titlul 1 – Cheltuielile cu personalul	6 694	10 454	13 332	14 666	14 642	14 642
Management	468	1 169	1 169	1 169	1 169	1 169
Personal de conducere / experți	0	0	0	0	0	0
Agenți temporari	2 380	3 360	4 480	4 760	4 760	4 760
Experți naționali detașați	2 380	3 360	4 480	4 760	4 760	4 760
Personal administrativ și alte tipuri de personal auxiliar:	0	0	0	0	0	0
Agenți temporari	280	700	840	1 260	1 260	1 260
Agenți contractuali	118	235	294	470	470	470
Beneficii pentru personal	844	1 324	1 689	1 863	1 863	1 863
Formarea personalului: generală	24	37	48	54	54	54
Formarea personalului: dezvoltarea competențelor de supraveghere	153	216	288	306	306	306
Cheltuieli aferente recrutării personalului	48	53	43	24	0	0
Titlul 2 – Clădiri, echipamente și cheltuieli administrative	2, 226	3 340	4 187	4 854	4 854	4 854

Închirierea de clădiri și costuri asociate	1 326	1 945	2 387	2 829	2 829	2 829
Tehnologia informațiilor și comunicării	245	380	491	552	552	552
Bunuri mobile și costuri asociate	54	83	108	121	121	121
Cheltuieli administrative curente	53	81	105	118	118	118
Cheltuieli poștale și de telecomunicații	19	30	38	43	43	43
Cheltuieli de deplasare și de delegație	529	820	1 058	1 190	1 190	1 190
Titlul 3 – Activități	4 095	4 595	4 895	5 095	5 095	5 095
Competențe						
Consultări: grupul părților interesate	216	216	216	216	216	216
O cultură comună a supravegherii: participarea la colegiile autorităților de supraveghere	64	64	64	64	64	64
O cultură comună a supravegherii: formarea personalului autorităților naționale de supraveghere și schimburi și detașări de personal	500	1 000	1 300	1 500	1 500	1 500
Colectarea informațiilor: elaborarea și întreținerea unei baze de date centrale europene	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000
Relații internaționale: observatori în comitetele internaționale de supraveghere	50	50	50	50	50	50
Relații internaționale: cooperarea cu țări terțe privind deciziile în materie de echivalență	60	60	60	60	60	60
Supravegherea entităților paneuropene	0	0	0	0	0	0
Guvernanța						
Consiliul de supraveghere	83	83	83	83	83	83

Consiliul de administrație	26	26	26	26	26	26
Comitetul director comun	10	10	10	10	10	10
Comisia de apel	86	86	86	86	86	86
TOTAL	13 015	18 388	22 413	24 615	24 591	24 591
Din care contribuția comunitară	5 206	7 355	8 965	9 846	9 836	9 836
Din care contribuția statelor membre (autorități naționale de supraveghere sau ministere de finanțe)	7 809	11 033	13 448	14 769	14 755	14 755

Sursa: Calculele și estimările Comisiei și ale comitetelor de nivel 3

Metodologia aplicată și principalele ipoteze luate în calcul pentru modelul financiar al Autorității

Costul înființării Autorității bancare europene a fost estimat în funcție de trei categorii de costuri: cheltuielile cu personalului, costurile de infrastructură și costurile operaționale, conform categoriilor de costuri utilizate în general în contabilitatea agențiilor de reglementare existente la nivelul UE. Costurile totale aferente creării Autorității bancare europene au fost estimate la aproximativ 13 015 milioane de euro în primul an de activitate (2011), ajungând la 22 413 milioane de euro după doi ani (2013) - a se vedea anexa 1.

Se propune ca bugetul comunitar să contribuie cu 40% din costuri, iar statele membre să finanțeze 60%. Motivele pentru această propunere sunt următoarele:

- o finanțare echilibrată și mixtă este cea mai bună modalitate de a garanta că Autoritățile acționează (și sunt percepute a acționa) independent de statele membre și de instituțiile comunitare. Dacă o singură sursă de finanțare ar fi dominantă, acest lucru ar putea umbri credibilitatea deciziilor adoptate de Autorități și ar putea submina astfel noul cadru propus pentru protejarea stabilității financiare;
- dat fiind că autoritățile naționale de supraveghere vor continua, în acest nou cadru, să realizeze marea parte a activităților de supraveghere pe teren, pare oportun ca acest lucru să se reflecte printr-o contribuție ușor superioară din partea statelor membre. Prin această abordare se va permite o tranziție fără probleme de la situația actuală în care comitetele de nivel 3 sunt aproape exclusiv finanțate de statele membre;
- este însă esențial ca o parte semnificativă a finanțării să provină de la bugetul Comunității. Într-adevăr, noile Autorități vor servi obiectivele care au o dimensiune comunitară clară: menținerea stabilității financiare pe piața internă, precum și creșterea sustenabilă în UE. În plus, una dintre sarcinile și competențele de bază ale Autorităților este aceea de a asigura aplicarea consecventă, eficientă și efectivă a normelor comunitare în domeniu. Acest lucru justifică cel puțin o finanțare de 40% de la bugetul Comunității (dat fiind că majoritatea acestor entități sunt în mod normal finanțate prin bugetul Comunității). Mai mult, se poate pune întrebarea dacă toate statele membre vor putea face față creșterii bruște a contribuțiilor lor care ar fi necesare în noul cadru, mult mai costisitor decât dispozitivele actuale de nivel 3.
- nevoia unei finanțări comunitare este, de asemenea, extrem de importantă pentru a garanta că Autoritățile sunt cu adevărat independente de statele membre. Pentru a se limita pe cât posibil interferențele în lucrările tehnice ale autorităților de supraveghere, s-a optat pentru reducerea la minimum a participării Comisiei la consiliile de supraveghere (cu un singur membru fără drept de vot) și la consiliile de administrație (cu un singur membru cu drept de vot) ale Autorităților. Dacă în plus ar exista o dependență excesivă de contribuțiile statelor membre, credibilitatea independenței Autorităților ar fi serios periclitată. O contribuție

comunitară semnificativă este necesară pentru a se compensa rolul limitat care îi revine Comisiei în cadrul structurilor decizionale ale Autorităților;

- această abordare este cea care garantează în cea mai mare măsură o finanțare stabilă, fără a exista o dependență exagerată de una dintre sursele de finanțare sau de contribuțiile din partea marilor state membre, ceea ce ar putea amenința funcționarea continuă a Autorităților în momentul unei eventuale retrageri a contribuțiilor financiare ale acestora. În fine, această abordare este, de asemenea, mai echitabilă decât o finanțare integrală sau foarte importantă din partea statelor membre: autoritățile naționale de supraveghere utilizează o serie de modele de finanțare la nivel național – unele provenind din taxele generale, altele din taxele impuse industriei. Dacă Autoritatea ar fi finanțată în cea mai mare parte de statele membre, ar exista riscul apariției unei nivel inegal de concurență pe teritoriul UE.

Previzunile privind cheltuielile cu personalul se bazează pe ipoteza că în primul an de activitate ABE ar urma să aibă un număr dublu de angajați față de angajații din actualele comitete de nivel 3. Acest lucru înseamnă o creștere de la aproximativ 20 la 40 de angajați. S-a pornit, de asemenea, de la ideea că numărul angajaților va crește relativ rapid în faza de demarare. Autoritatea ar urma să angajeze în medie 15 noi membri ai personalului pe an. Ea ar atinge „viteza de croazieră” cu aproximativ 90 de angajați.

Necesitatea de a crește numărul angajaților reflectă cantitatea semnificativă de noi sarcini pe care Autoritatea va trebui să le realizeze pe lângă responsabilitățile anterioare. Aceste noi sarcini sunt detaliate în expunerea de motive care însoțește regulamentele propuse. Ele includ, fără a se limita la acestea, sarcini precum elaborarea de noi standarde într-o serie de domenii ale legislației în materie de servicii financiare, garantarea aplicării consecvente a normelor comunitare, soluționarea dezacordurilor dintre autoritățile naționale competente, participarea la colegiile autorităților de supraveghere și facilitarea analizelor *inter pares*. Fiecare dintre aceste activități va necesita noi resurse semnificative. Repartizarea detaliată pe categorii a numărului de angajați este prezentată în anexa 3.

O altă ipoteză adoptată pentru estimarea cheltuielilor cu personalul este aceea că statutul funcționarilor instituțiilor europene se va aplica tuturor Autorităților. Acest fapt se reflectă – cu unele modificări – în ratele *per capita* utilizate la titlul 1 (pentru detalii, a se vedea anexa 1). Impactul localizării comitetelor de nivel 3 a fost, de asemenea, luat în calcul (prin intermediul multiplicatorilor aferenți costului vieții).

Cifrele de la titlul 2 referitoare la costurile de infrastructură s-au bazat pe datele aferente actualelor comitete de nivel 3. CEIB a furnizat estimări ale costurilor din această categorie, pe baza extrapolării cheltuielilor reale de funcționare și a celor administrative la sediul lor actual. Dat fiind că Londra este un centru financiar și unul dintre centrele de afaceri cele mai scumpe din lume, costurile estimate depășesc în mod evident nivelurile medii pentru agențiile de reglementare din UE.

Costurile operaționale sunt specifice competențelor și modelului de guvernare la Autorităților europene de supraveghere. În ceea ce privește competențele, au fost analizate diverse tipuri de activități prevăzute pentru SESF, care vor genera costuri operaționale suplimentare pe lângă cheltuielile generale cu personalul. A fost posibil să se atribuie aceste costuri unei serii de activități, cum ar fi funcționarea grupurilor părților interesate, elaborarea de baze de date europene în materie de supraveghere, participarea la colegiile autorităților de supraveghere, organizarea de stagii de formare pentru membrii autorităților de supraveghere

din statele membre sau efectuarea de inspecții la fața locului ale companiilor aflate sub supraveghere directă. Costurile specifice pentru aceste operațiuni sunt foarte adesea legate de misiuni și delegații, însă pot include, de asemenea, cheltuieli substanțiale pentru servicii externalizate, cum ar fi crearea și întreținerea unei baze de date sau organizarea de stagii de formare.

Pe de altă parte, se estimează că multe dintre activitățile SESF nu antrenează costuri operaționale suplimentare și sunt pe deplin reflectate de cheltuielile generale cu personalul. Este vorba, de exemplu, de elaborarea de standarde tehnice, orientări și recomandări, garantarea aplicării consecvente a legislației comunitare sau coordonarea în situații de criză.

În ceea ce privește guvernanta, costurile operaționale vor rezulta din activitățile diverselor organisme prevăzute în vederea garantării bunei funcționări a Sistemului european al supraveghetorilor financiari în general și a Autorităților în special: consiliul de supraveghere, consiliul de administrație, comitetul director comun și comisia de apel.

Metodele de calcul al bugetului ABE sunt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1. Bugetul estimativ al ABE în primul an de activitate (2011)

În mii de euro

Titlul 1 – Cheltuielile cu personalul			6 694
Personal total:	40	Costul anual mediu pe persoană (pe baza orientărilor DG BUDG și a recomandărilor comitetelor de nivel 3)	
Multiplicator - costul vieții	Londra	1,4	
Management	2	233,8	468
Personal de conducere / experți			
Agenți temporari	17	140,0	2 380
Experți naționali detașați	17	140,0	2 380
Personal administrativ și alte tipuri de personal auxiliar:			
Agenți temporari	2	140,0	280
Agenți contractuali	2	58,8	118
Beneficii pentru personal	15% din totalul cheltuielilor cu personalul		844

Formarea personalului: generală	Sumă medie pe persoană (datele COM)	0,6	24
Formarea personalului: dezvoltarea competențelor de supraveghere	Recomandări din partea comitetelor de nivel 3	4,5	153
Cheltuieli aferente recrutării personalului	în medie 3 candidați per post invitați la un interviu	0,8	48
Titlul 2 – Clădiri, echipamente și cheltuieli administrative			2 226
Închirierea de clădiri și costuri asociate	Date și estimări CEIB		1 326
Tehnologia informațiilor și comunicării	Date și estimări CEIB		245
Bunuri mobile și costuri asociate	Date și estimări CEIB		54
Cheltuieli administrative curente	Date și estimări CEIB		53
Cheltuieli poștale și de telecomunicații	Date și estimări CEIB		19
Cheltuieli de deplasare și de delegație	Date și estimări CEIB		529
Titlul 3 – Activități			4 095
Competențe	Activitate care a atras costuri	Ipooteze	Cost total
Consultări	Grupul părților interesate din domeniul serviciilor financiare	Un grup al părților interesate din domeniul serviciilor financiare pentru fiecare AES. 30 de membri care se întrunesc de 4 ori pe an. O remunerație de 6 000 EUR pe persoană. Reprezentanții sectorului cărora li se plătește transportul, însă nu sunt remunerați.	216
O cultură comună a supravegherii	Participarea la colegiile de supraveghere	Aproximativ 40 de colegii în cadrul sectorului. Participarea la o întrunire de două zile pe an; în medie un reprezentant al ABE per reuniune.	64

O cultură comună a supravegherii	Stagii comune de formare a personalului autorităților de supraveghere și schimburi și detașări de personal	Pe baza sumei prevăzute pentru subvențiile pentru acțiuni acordate comitetelor de nivel 3 pentru 2010-2015	500
Colectarea informațiilor	Dezvoltarea și gestionarea bazei de date centrale europene	Estimare CEIB	3 000
Relații internaționale	Contacte cu autoritățile din țări terțe și cu alte organisme internaționale, de exemplu pentru consiliere în materie de echivalență	11 misiuni în afara UE pe an pentru 2 persoane.	110
Supravegherea entităților paneuropene	Inspecții la fața locului		0
Gubernanța	Activitate care a atras costuri	Ipoteze	Cost total
Consiliul de supraveghere	Luarea de decizii	26 de membri care primesc rambursare – 4 întruniri pe an.	83
Consiliul de administrație	Management	6 membri, inclusiv 4 reprezentanți ai autorităților naționale de supraveghere. Întruniri în fiecare lună, organizate dacă se poate imediat după întrunirile consiliului de supraveghere.	26
Comitetul director comun	Cooperarea transectorială	Reuniuni periodice pentru președintele fiecărei AES	10
Comisia de apel	Contestații	6 membri participând la 8 întruniri pe an, cu o remunerație de 8 000 EUR pe persoană	86
TOTAL			13 015

Sursa: Calculele și estimările Comisiei și ale comitetelor de nivel 3

ANEXA 3

Schema de personal (previzională)

Grup de funcții și grad	Posturi (provizoriu)			
	2011	2012	2013	2014
AD 16				
AD 15	1			1
AD 14	1			1
AD 13	1			1
AD 12	3			5
AD 11	4			7
AD 10	7			15
AD 9	9			21
AD 8	6			13
AD 7	4			9
AD 6				
AD 5				
Total AD	36	53	69	73
AST 11				
AST 10	1			1
AST 9	1			2
AST 8				
AST 7	0			5
AST 6	1			4
AST 5	1			5
AST 4				
AST 3				
AST 2				
AST 1				
Total AST	4	9	11	17
Total	40	62	80	90

Sursa: Comisia